

صفتی پیدا میشود و السبب اصلی آن در تقسام ثلثه زهر واحد است لیکن اسباب معینه و متعدده مختلف اند مثلاً
 کسیکه خون آن بخوبی صاف نباشد یا در خون آن صنعت و کمزوری بود مبتلا در قسم ثانی و ثالث میشود و العلاج علاج
 آن به دو چیز کرده میشود از ادویه موضعی که منبذل مزاج زخم باشند و از ادویه مشروب که معنی خون و دفع زهر کور
 با صلاح اصل مزاج بودند اول ادویه موضعی نوشته میشوند و مقصود از استعمال آنها نیست که تا سبب آن باطل
 سمیت که در زخم است دفع شود و زخم روی مذکور مثل دیگر زخمها که از روات خالی اند کرده و خصوصیت مزاجی زخم مذکور
 متبدل شود پس برای این کار باید که در قسم اول که سافت منکر است اول دوی محرقی لحم بزخم نهند و چونکه ادویه مذکور
 کثیر اند از آنچه از آنها در اینجا از همه افضل اند نوشته میشود و اصل نائترک الیستر و طریقی استمال نیست که پیغمبر
 بر سر مل پیچیده در اصل نائترک تر کرده بزخمها نهند یا نائترک الیستر در قلم زجاجی پر کرده سر قلم مذکور را بزخمها نهند و بعد
 آب سرد آنجا ریزند تا آنچه بر محل غیر زخمی رسیده باشد شسته از جمله جدا کرده و فائده استعمال این دو آنست که چون بزخم
 نهاده میشود آنچه لحم که آنجا بود آرامی میراند و هم آنچه زهر که بزه آنهم می میرد و دفع میشود و هر گاه این کم مرده دور کرده میشود از زیر
 آن گوشت صحیح پیدا میشود و آن بزودی صحت قبول میکند و هم اگر آئی او و ائمه فام را با یک کرده بزخمها پاشند و بالا
 آنها قدری قدری پیچیده صاف نهاده اگر ذکر خالی از غلقه بود بر آن رقاده نهاده بر بندند و اگر غلقه دار بود بعد پاشیدن
 دوی مذکور و نهادن پیچیده غلقه را بر حشفه کشیده دهند و تک پاشیدن سفوف کیلول هم بزخم قسم اول منبذل مزاج
 زخم مذکور است و هم زهر را دور میکند و ایضا اگر درد دوی پلاک شش پارچه فر کرده بر سر زخمها نهاده به پیچید منبذل مزاج
 و دفع زهر است اما اگر درم حشفه زیاد باشد پس درین صورت نائترک الیستر را در ابتدا با استعمال نیارند بلکه عرض
 آن گلار و لوشن یا اخون محلول آب در محل هم طلا سازند تا اجتماع خون قطع گردد پس بعد منع شدن اجمل خون
 و درم و باقی ماندن زخم محض نائترک الیستر را موافق هدایت اول با استعمال آن زدند و اگر درم در غلقه چنان باشد که سبب
 انقلاب آن ناممکن بود درین وقت غلقه را پاک کرده دهند تا سهولت منقلب شود و اگر برکناره سر غلقه زخم باشد
 و سبب آن انقلاب غلقه ناممکن بود زخم مذکور را اگر غلقه بسیار طویل باشد از کار دهنراشند و باید دانست که آنچه زخم
 جدید هم درین وقت پیدا کرده میشود آنهم بعد چندی زخم آتشک میشود و در آن سمیت پیدا کرد و لذت باید که چون چند هم
 بر طرف نمود بر این زخم جدید هم اصل نائترک الیستر را موافق هدایت اول نهند تا طبیعت این زخم را هم منبذل سازد و
 هر گاه زخم آتشک صاف شود درین وقت سلف آن کوپ یا زنگ سلفاس که هر یک دو گرین باشد جدا جدا یک
 اولش آب ساده حل کرده بر آن طلا سازند یا نائترک سلورنج گرین در یک آب ساده حل کرده بزخم مذکور طلا سازند
 تا بذر پی تقویت جلد بزودی مودی باعث شود و گاهی درین زخم اگر زیاد پیدا میگرد حتی که بالای زخم دراز شده می آید
 درین وقت اصل کاسک کمال سکی بر آن نهند یا توتیای مسوق بر آن پاشند تا لحم زانند که اخته و سوخته زائل شود و در

قسم ثانی که اصل زخم است هم باید که مادام درم در جلد و لحم زیاده باشد ناسرک ایستد تا قرین زخم نیارند بلکه گاه زخم
یا فیون محلول آب را بر زخم طلا سازند و بعد زوال ورم برکنار آید زخم اصل ناسرک ایستد اندر این حلقه
سرخ که زخم میباشند طلا سازند تا سمیت زخم مایع کند و بعد آن ادویه لطیفه مثل تخم کتان مسوق محلول آب را
بر آن ضماد سازند تا با ساقی گوشت روی از گوشت صلیح جدا شود و در زیر و زبانه شده زخم بندگردد پس اگر بعد
نهادن ضماد لطیفات هم زخم صاف نباشد ناسرک ایستد تا تمام زخم طلا کرده باز ادویه لطیفه بر آن ضماد سازند تا ساقی زخم
صاف شود و بعد صاف شدن زخم موافق علاج عام جروح علاج زخم سازند و در قسم ثالث آن که مرده گفته شد
است و آن اکثر در کسانیکه ذکرشان غلظت دارد بود پیدا میشود پس هرگاه در کس آثار این قسم یافته شود فوراً غلظت را
جاک کرده دهند تا حشفه کشیده شود چه درین تدریج چند فواید اول اینکه چون خون ازین علاج از زخم خارج میشود
بسبب آن اجتماع خون که در ذکر بوده کم میشود دوم اینکه زخم حشفه ظاهر میگردد و بسبب آن رسانیدن دوا تا زخم سهیل
میشود سوم آنکه بسبب این علاج مردن گوشت ممنوع میگردد من بعد چون حشفه از غلظت بیرون آید ناسرک ایستد زخم
طلا سازند تا زین زخم هم سمیت از مخرج کند و از مردن لحم باز دارد و همچنین آنچه زخم جدید بزرگه حدید در غلظت پیدا کرده شده
بر آن هم ناسرک ایستد طلا سازند تا این زخم بر طبیعت و مزاج زخم آتشک نیاید و بعد آن ادویه لطیفه و افقه عفونت
بر آن ضماد سازند مثل اینکه تخم کتان مسوق و زغال مسوق بالمناصفه در آب گرم سرشته بر زخم نهند یا تخم کتان مسوق
دو اونس آب گرم خمیر غلیظ کرده سلویشن کلور را سه افلام یا سلویشن کلور را سه سوذ نیم اونس آن حل کرده بر پارچه آلوده
بر زخم نهند و هرگاه درد و اذیت در زخم و ورم زیاده باشد و سه گرین سفوف افیون بر این پودس باشد باشد
و ایضا برای دفع کردن عفونت و جدا کردن گوشت مرده بیخ گذر سفید یا زرد ولایتی که خوشبو میباشد سائیده بر
پارچه آلوده بر زخم نهادن بسیار مفیدست و چون گوشت مرده ساقط نشود و زخم خوب صاف گردد آن زمان موافق
هدایت عام علاج زخم از ادویه مدد جراحی نمایند و چون که در قسم ثانی و ثالث این زخم اکثر شرابین قطع شده خون کش
از آن جاری میشود و خوف هلاکت از آن پیدا میگردد و لذت اهرگاه درین زخمها ببینند که خون زیاده می آید بکار ایشیل بر زخم
طلا سازند و اگر از زخم جریان خون بند نشود آهن گرم کرده بر زخم نهاده داغ کنند اما علاج این مرض از ادویه مشروب
برای اصلاح و تبدیل مزاج پس بدانکه مزاج مرعیس اگر بر حد اعتدال باشد پس اکثر در علاج آن حاجت بسوی ادویه
مشروب دای نیشود و استعمال دوی موضعی کافی گردد لیکن اگر احیاً طاد حمله اقسام آن یا هرگاه حرارت مزاجی زیاده یا کمی
باشد مسهل از ادویه مسهل که از قسم نمک باشد مثل میگنثیا سلفاس و غیره دهند بهتر است و همچنین هرگاه ببینند که درد
ذکر بر محل زخم و در کش ران معلوم میشود درین وقت مرصع را امر فرمایند که ترک حرکت کرده سکون و آرام را اختیار
کند و هم درین وقت او را مسهل نوزشاند تا اذیت غده های لم فنیک و غیره کم شود و در غذای مرصع قسم اول آنچه

نوع جاک و تطهیر کردن غلظت

ضعیف و سرخ و اضمحلال بود بخوراند مثل کچور و کچوری دال و گنگ مقشر یا دال و گنگ مقشر همراه برنج پخته یا نان گندم و برنج
غذا شیرست که آنرا با نان و برنج پخته بخوراند و از اغذیه غلیظه و حار و اجتناب نمایند و آنچه در این اهل طایفه باشد از آن
احتراف ضرورت و جرم لحم کم خوراند و نوشانیدن سیاب و مرکبات آن هم درین قسم جائز نبود زیرا که زیر این مرتبه
قسم مختص بتمام زخم میباشد در خون داخل شده در بدن عام میگردد و پس ضرورت دادن سیاب با قسط شد بلکه از نوشانیدن
سیاب درین جا مضرت پیدا میشود و آن مضرت آنست که صورت مغلس کندری از نوشیدنش پیدا میشود و کلام نفع
حاصل نگردد و در قسم ثانی در بعضی را با آرام دارند و چونکه درین قسم درد در مقام ذکر و بی لطفی طبیعت زیاده می ماند لهذا از
خورانیدن افیون درین درجه کم میگردد و بی لطفی طبع هم دفع میشود و زخم میگیرد و درین قسم هم از خوراندن سیاب
مضرت میشود و هم درین قسم هرگاه ضعف زیاده شود اغذیه مقویه خوراند و در شراب و ایونیا کار بناس و بارک هرگونه که مناسب
داند بنوشانند باقی آنچه در قسم اول نوشته شده بعمل آرند و در قسم ثالث آنکه اکثر خون و بدن را نقصان میرسد و مثل
درین هم حرارت و کمی میباشد پس بهتر آنست که درین قسم هم مسهل دهند از مثل میگیشیا سلفاس که همراه آن کنین و کچور استیل
بوده باشد و اگر سلفیورک ایسیدر آلکوت یا فیری سلفاس را هم ترکیب کنند بهتر بود و بهترین مسهل آنست که گلبند
میگیشیا سلفاس دو درام و کنین سلفاس یکین دو گرتین و فیری سلفاس یک و دو گرتین و سلفیورک ایسیدر آلکوت
از ده قطره تا پانزده قطره و همرا با باب ساده حل کرده روزانه دو سه بار موافق این مقدار بنوشانند و بعد دفع شدن
همی اغذیه حیده خوراند و ایونیا کار بناس و بارک و هر که شراب خوار بود آنرا وین شراب هم باره با حسب ناس بنوشانند
و مادام که مرض منقطع نشده با صنعت مزاج باقی باشد تا میسر یاک الیڈه آلکوت همراه کلام ذوای مخ مثل
کنین یا بارک یا ضشین یا قصبه از بره بهر نحو که مناسب داند بنوشانند و همچنین روغن جگرهای و کچور استیل
بشکر کلنا و کنین نوشانند با جمله علاج تندستی و صحت افزای هرگونه نمایند و درین قسم هم نوشانیدن سیاب
جائز نبود زیرا که موت عضو از آن زیاده پیدا میشود و هم درین قسم لحم بسیار ضعیف میباشد و نوشانیدن افیون
درین قسم بسیار مفید میباشد که از نیت بدن کم میکند و هم خواب می آرد و غلبه اول در ورم مغابن که آنرا لنت لاشن
و یونو بکس پای موحده و ضم پای ثناة تخمائی و سکون و او و ضم پای موحده و سکون و او گویند و اگر هم این ورم با سیاب
کثیره ممکن الوقوع است لیکن آنچه از آن بسبب آتشک میشود آن اکثر در ریه حادث میشود و آنرا بهندی بده نامند و
مکن است که این ورم در هر حال که لحم خود در بدن میباشد مثل الجا و زیزدن واریه حادث شود لیکن آنچه از آن بسبب
آتشک میشود اکثر در ریه یافته میشود و آنچه از آتشک پیدا میشود و آنچه مقصود از ذکر بیان همان است چه او هم قسم
آتشک است پس آنرا از منجذب شدن زهر آتشک از مجاری آب برنده در ریه های موسوم به لحم غلیظ حادث میشود
زیرا که مجاری مذکوره چنانکه در همه اعضا هستند همچنین در زخم میباشد پس هرگاه زخم آتشک ذکر خاصه بالای حشفه پیدا شود

و سیاب سیاه و سیاه حلقه

در ریه اول

پس اول زهر آن درین مجاری که در ذکر اند می آید و از آنها در غده های لم فیک از بیم که از اندرون آنها مجاری آب
 بر غده مذکوره داخل شده و بدین اعضا میرسد و در غده های مذکوره داخل شده آنجا فساد پیدا میکند و بسبب
 این ورم مذکور حادث میشود و دلیل بر اینکه این ورم خاص از زهر آتشک پیدا میشود آنست که آنچه بیم درین ورم
 پیدا میشود هرگاه از آن گرفته بر کدام عضو هیچ رسانند از آنهم نهم آتشک پیدا میشود و چون که اکثر زخم آتشک بر ذکر میباشند
 لهذا اکثر این ورم خاص بحال بیم پیدا میشود و هرگاه زخم آتشک بسبب خدمت رضیح در دست یا انگشت
 و اکثر پا و لب باشد از آن ورم مذکور در نعل حادث میشود و اگر کسی بند ریج تقبیل نان فواش که مبتلا بر مرض آتشک بوده باشد
 زخم آتشک در دهنت یا باهای لب خود پیدا کرده باشد در آنکس این ورم نیز ذوق آن حادث میشود و گاهی درین
 اعضا ورم بسبب همدی پشاکت بینی میگذارد از جهت اعضای دیگری هم میشود چنانکه گاهی از اذیت و ورم ذکر که
 بسبب سوزاک یا از ورم فلفله باشد میشود و گاهی از اذیت مورم ریحل و گاهی در حالت منعت و کمزوری و گاهی
 در حال ابتلا بر مرض خنازیم میشود اما فرق اینها با این نحو است که چون با سباب دیگر این ورم پیدا شود و بیم آنرا برین
 صبح رسانند از آن زخم آتشک پیدا نمیشود چنانکه از بیم ورم یک سبب آتشک میشود زخم آتشک حادث میشود و این ورم
 که خاص بسبب آتشک میشود اکثر در مقصده نشانیها یا ناله از ابتدای ظهور مرض آتشک پیدا میشود و گاهی در آن مقدم و گاهی
 هم میشود مثل آنکه گاهی بعد و سه روز از ابتدای شروع آتشک و گاهی بجمع شدن زخم آن میشود و العلامات اول
 در این بعد شروع شدن آتشک صلابت و ورم و در پیدا میشود که از آن مریض وقت حرکت و قیام متاوی میگذرد
 لیکن در چسپیدن و قیام کردن در ورم فرق مشاهده نمیشود چنانکه در نزول الامعا وقت خسپیدن مقدار
 اریه صغیر و وقت قیام باز کم میگردد و چون این ورم متزاید شود از زیاد حرارت و کمی هم لاحق میشود و اکثر این
 ورم در غده های مذکوره پیدا نمیشود و گاهی تا غشای خانه دار که بر دور این غده ها است هم میرسد و درین وقت تب شدید
 و درد عظیم پیدا میشوند و گاهی وقت شدت خود این ورم چنان شدت میکند که از آن موت عضو و غانغرا یا یعنی
 گنجین پیدا میشود و گاهی این ورم مرده کننده لحم تا شریان عظیم که در فخذین رفته و درین رفتار از اندرون اریه
 مرور کرده و از بلغت انگریزی قیام آن از شریکی گویند هم میرسد و همچنین تا در یکسیر که همراه شریان مذکور است
 میرسد و بسبب آن شریان و ورید مذکور قطع میشوند و از آنها چندان خون کثیر جاری میشود که فوراً مریض هلاک میگردد
 و گاهی این ورم در غده های لم فیک که در دیوار شکم هم میرسد و از فساد آنها ورم غشای ابدار شکم یعنی باریطون
 پیدا شده مریض هلاک میگردد و گاهی این ورم در یک جانب اریه می افتد و آن مخصوص بوقتی است که زخم آتشک
 در یک جانب حشفه باشد و گاهی در هر دو اریه بود و این وقتی است که زخم آتشک بر خطی که در جانب تحت ذکر در طول
 آن میباشد حادث شود و اگر از اسباب دیگر این ورم پیدا شود از علاج زائل میگردد و لیکن هرگاه بسبب

وقتی در میان نزول الامعا و ورم

آتشک حادث شود پس اکثریه آنست که در آن زخم پیدا میشود و منجر میگردد و گاهی در یکجا و گاهی در جوارش متعدد و
 این درم انفجار واقع میشود و در جاییکه در جلد بالای درم اریه رقت زیاده دیده نشود و رنگ آن مسخ مال سیاه
 زیاده بود با نجا انفجار در آن واقع میشود و هر جا که بعد انفجار از زیر جلد کم نمایان میشود رنگ آن همان میباشد که در زخم
 ذکر کردیم آتشک پیدا شده میباشد اما علاج اول مریض را با آرام تمام بر رنگ در اندو از حرکت منع کند و برای تعلیل و
 زلو بر محل درم سب مناسب چسباند و بعد جدا شدن لوبز زخم آنها کلوئین طلا ساخته پارچه صغیر شکل آلوده با کاج بوزخ
 زلو چسباند و بعد بند شدن خون پارچه صاف در گلاب و لوشن تر کرده بر درم نهند پس اگر از غیر زهر آتشک این درم
 بوده باشد ازین تدبیر زائل میشود و اگر از زهر آتشک بود در آن درم در وقت حامل میشود من بعد پینند اگر
 شبه پیدا شدن زخم باشد فوراً تخم کنان مسخو سجون با گرم بر پارچه آلوده دیگر بر محل درم چسباند و چون دانسته
 شود که زخم پیدا شده از نشتر درم مذکور است و هم بیرون آید که ازین تدبیر بعسرست زخم مندرل میشود و انتظار خون منجم
 شدن آن نکند و الامرض مزمن خواهد شد و زخم در متهای طولیه مندرل خواهد شد پس اگر بعد نشتر زنی به بیند که لحام در
 زخم موافق رنگ زخم آتشک رنگ میدارد درین وقت ناسرک ایستد بر آن طلا کرده بالای آن پوشش عاری با فعل بندند تا
 بروی گوشت ردی لخم صلح چیده فساد رفع گردد و اگر حاجت طلا کردن کاشک پلاس آن می شود در وقت بسیار تعلیل درم
 مذکور بر آن طلا سازند و بالای آن پوشش عاری بندند و قیة تعلیل نماند است که اگر این درم زیاده نماند شود از آن زخم عمیق شده شریان غلیظ سوم
 غیر آن از روی منقطع شده خون کشید از آن جاری خواهد شد و اگر از استعمال این درم دور و ناسکار خائف باشد عرض آن بلاکوش طلا کنند یا
 سفوف این طلا درم اکساید و هم بر آن باشد و گاهی بعد نشتر زنی جلد بالای زخم بسبب کمزوری و بسبب کجی خود مانع از استحمام زخم
 میشود زیرا که در آن خون جدیدی آید درین وقت اصل کاشک نقره بر آن بگردانند تا جلد نکود زود شده ببرد و جدا
 شود و جلد جدید بر روی زخم بزودی مندرل گردد و گاهی بعد حصول صحت سختی در اینجا باقی ماند و درین وقت بر آن
 نیکو ایوژین طلا کنند یا پلاستر یا پیتراج ارم که بر چرم ساری آلوده میشود بر آن ضلوسا زنده که ازینها صلاحیت بزود
 بر طرف میگردد و الا بتدریج این صلاحیت خود رفع میشود من بعد برای تقویت بدن اخذ جیه جیده خوانند و ادویه
 مغویه مثل سون جگهای بنوشانند تا زین ثباتی در سه اشکالی یعنی سفلسی بدانکه گاهی بعد خشک شدن زخم قسم اول
 از آتشک غیر اصلی در محل زخم مسه پیدا میشود و آن لین و اکثر بر شکل و صورت استابری که میوه مشهور است
 و گاهی موافق مقدار آن هم میباشد و مراد از بودن آن بر صورت استابری آنست که طول عرض آنم موافق آن بود
 و در خارج هم در سه مذکور ارتفاع و انحنای مثل ظاهر عله استابری میباشد و گاهی بر صورت کل گویمی بود یعنی اصل
 آن دقیق و سر آن غلیظ و با خشونت ظاهر که مختلف الارتفاع و الانحنای بود میباشد و گاهی اصل این مسه دقیق و
 زمانی عرض میباشد و حقیقت مسه مذکور آنست که در آن میوکس میسرن و عشاای خانه دارد دقیق که در آن عروق منخر

از علل آنست که درم سب مناسب چسباند و بعد جدا شدن لوبز زخم آنها کلوئین طلا ساخته پارچه صغیر شکل آلوده با کاج بوزخ زلو چسباند و بعد بند شدن خون پارچه صاف در گلاب و لوشن تر کرده بر درم نهند پس اگر از غیر زهر آتشک این درم بوده باشد ازین تدبیر زائل میشود و اگر از زهر آتشک بود در آن درم در وقت حامل میشود من بعد پینند اگر شبه پیدا شدن زخم باشد فوراً تخم کنان مسخو سجون با گرم بر پارچه آلوده دیگر بر محل درم چسباند و چون دانسته شود که زخم پیدا شده از نشتر درم مذکور است و هم بیرون آید که ازین تدبیر بعسرست زخم مندرل میشود و انتظار خون منجم شدن آن نکند و الامرض مزمن خواهد شد و زخم در متهای طولیه مندرل خواهد شد پس اگر بعد نشتر زنی به بیند که لحام در زخم موافق رنگ زخم آتشک رنگ میدارد درین وقت ناسرک ایستد بر آن طلا کرده بالای آن پوشش عاری با فعل بندند تا بروی گوشت ردی لخم صلح چیده فساد رفع گردد و اگر حاجت طلا کردن کاشک پلاس آن می شود در وقت بسیار تعلیل درم مذکور بر آن طلا سازند و بالای آن پوشش عاری بندند و قیة تعلیل نماند است که اگر این درم زیاده نماند شود از آن زخم عمیق شده شریان غلیظ سوم غیر آن از روی منقطع شده خون کشید از آن جاری خواهد شد و اگر از استعمال این درم دور و ناسکار خائف باشد عرض آن بلاکوش طلا کنند یا سفوف این طلا درم اکساید و هم بر آن باشد و گاهی بعد نشتر زنی جلد بالای زخم بسبب کمزوری و بسبب کجی خود مانع از استحمام زخم میشود زیرا که در آن خون جدیدی آید درین وقت اصل کاشک نقره بر آن بگردانند تا جلد نکود زود شده ببرد و جدا شود و جلد جدید بر روی زخم بزودی مندرل گردد و گاهی بعد حصول صحت سختی در اینجا باقی ماند و درین وقت بر آن نیکو ایوژین طلا کنند یا پلاستر یا پیتراج ارم که بر چرم ساری آلوده میشود بر آن ضلوسا زنده که ازینها صلاحیت بزود بر طرف میگردد و الا بتدریج این صلاحیت خود رفع میشود من بعد برای تقویت بدن اخذ جیه جیده خوانند و ادویه مغویه مثل سون جگهای بنوشانند تا زین ثباتی در سه اشکالی یعنی سفلسی بدانکه گاهی بعد خشک شدن زخم قسم اول از آتشک غیر اصلی در محل زخم مسه پیدا میشود و آن لین و اکثر بر شکل و صورت استابری که میوه مشهور است و گاهی موافق مقدار آن هم میباشد و مراد از بودن آن بر صورت استابری آنست که طول عرض آنم موافق آن بود و در خارج هم در سه مذکور ارتفاع و انحنای مثل ظاهر عله استابری میباشد و گاهی بر صورت کل گویمی بود یعنی اصل آن دقیق و سر آن غلیظ و با خشونت ظاهر که مختلف الارتفاع و الانحنای بود میباشد و گاهی اصل این مسه دقیق و زمانی عرض میباشد و حقیقت مسه مذکور آنست که در آن میوکس میسرن و عشاای خانه دارد دقیق که در آن عروق منخر

شعرہ بسیار پدید میآید و بسبب آنها دیرین خون کثیر میماند فی الواقع این سه انگور زخم اول است که زیادہ شده از
 جای خود برآمده و اختلاف ارتفاع و انحنای آن بسبب اختلاف پاپلی ری بسیار سیوس سیرن میباشد و این مسا
 اگر چه بزخم آتشک هر جا که باشد پدید میآید لیکن اکثر بالای تشنه و اندرون فرج دیده میشود و گاهی در نسوان چنان
 کبیرا مقدار بود که مانع از ایلاج ذکر میگردد و همچنین در رجال گاهی چنان مقدار آن عظیم میگردد خصوصاً وقتی که غلظت
 بود که بسبب آن غلظت بر تشنه تنگ گشته از انقلاب منوع میگردد و چون اندکی غلظت را منقلب ساخته بینند بر تشنه این
 مسه دیده میشود العلاج هر گاه ذبح مسه مذکورہ دقیق باشد از مقراض آنرا بر بند و از اصل کاسک نقره آنرا در
 کرده دهند تا خون ہم بند شود و باز خود ہم کند و هر گاه ذبح آن عریض باشد ذبح آنرا از خیلہ ریشمی مضبوط بقوت بہ بندند
 و چون قطع شده خود ساقط شود و بعد سقوط آن خون جاری گردد و بر آن اصل کاسک نقره بند و اگر از آنم خون بند نشود
 حکمچرا سیل بر آن طلا سازند تا خون بند شود و هر گاه مسه مذکور زیادہ از جلد تفرغ نباشد بلکه چسبیدہ از جلد و منبسط
 بر آن بود که بسبب آن بستن اصل آن ممکن نباشد درین وقت اصل آنرا کالسیه بر آن طلا سازند و بعد آن آب سرد بر آن نیندازند
 تا آنچه در وی مذکور بر جلد صحیح رسیده باشد همراه آب از جلد جدا شود و کماستی بجلد صحیح رسانند ایضاً اول گرد مسه مذکور بر جلد صحیح
 کدام قسم طلا سازند تا اثر در وی حاصل بگردد صحیح تر رسیدن بعد سر قلم کاسک پلاس کبلی چاکلی بر مسه مذکور آهسته آهسته
 گردانند که از آن بزودی مسه مذکور جدا گشته و سوخته میشود و بعد در زنت هر گاه معلوم شود که مسه مذکور با انگم گدخته و سوخته شد آنرا آن بجز
 ریزند تا که آنچه گداخته همراه آب از جلد جدا شده ساقط گردد پس بعد آن اگر خون جاری شود حکمچرا سیل بر آن طلا
 سازند ایضاً که لا اگر قیری پزناطراس بر مسه مذکور طلا سازند که آنم کارناشک الیہ میدید و چون که در آن حدیث
 این جهت خون را ہم بند میکند گفتا کسنا اما قسم اصلی سفلس است که زهر آن بعد داخل شدن در خون یا در لحم
 بدن از زن فاحشه مرصند یا از مرد در مرض ممکن است که در جمیع اعضا یا در جملہ اجزای اعضای بدن برسد و عام گردد و
 زهر مذکور بعد رسیدن در خون یا لحم یک ماده فاعل نشاء بہر فایبرن ناقص یا چوب بر گل پیدا میکند با طریقی که هر گاه
 اول در جای از بدن از زهر میرسد آنجا حرکت پیدا کرده از خون غذای خود گرفته مقدار خود را زیادہ میکند که از آن
 سیلہای کثیرہ مادہ مذکور پیدا میشوند و چون این سیلہا در عضو یا در اعضای کثیرہ میریزند از ریختن آنها سختی
 در اعضای مذکورہ جایگہ مادہ ریختہ پیدا میشود و بعد تولد صلابت اکثر آنجا زخم ہم پیدا میشود پس فی الحقیقت سفلس
 و آتشک نام زهر خاص است که هر گاه در بدن میرسد جایگہ رسیده آنجا حرکت پیدا کرده و غذای خود را از خون
 گرفته مقدار خود را زیادہ میکند و چون مقدارش زیادہ شود یعنی سیلہای کثیرہ متولد شد پس این سیلہا
 در خون آمیختہ پذیرد و در آن خون در جملہ اعضا میرسد و در ہر عضو کہ میریزند آنجا ہم حرکت مذکور پیدا کرده مقدار
 خود را زیادہ میکنند لیکن جایگہ اول این زهر در جلد بدن رسیده و در لحم حرکت پیدا کرده مقدار خود را زیادہ ساخته

شرح تشنیه و افادات کا مرتبہ
 طہر و مہر امراض عامہ باب سوم مہر امراض
 کبیرا مقدار بود کہ مانع از ایلاج ذکر میگردد و همچنین در رجال گاهی چنان مقدار آن عظیم میگردد خصوصاً وقتی کہ غلظت
 بود کہ بسبب آن غلظت بر تشنه تنگ گشته از انقلاب منوع میگردد و چون اندکی غلظت را منقلب ساخته بینند بر تشنه این
 مسه دیده میشود العلاج هر گاه ذبح مسه مذکورہ دقیق باشد از مقراض آنرا بر بند و از اصل کاسک نقره آنرا در
 کرده دهند تا خون ہم بند شود و باز خود ہم کند و هر گاه ذبح آن عریض باشد ذبح آنرا از خیلہ ریشمی مضبوط بقوت بہ بندند
 و چون قطع شده خود ساقط شود و بعد سقوط آن خون جاری گردد و بر آن اصل کاسک نقره بند و اگر از آنم خون بند نشود
 حکمچرا سیل بر آن طلا سازند تا خون بند شود و هر گاه مسه مذکور زیادہ از جلد تفرغ نباشد بلکه چسبیدہ از جلد و منبسط
 بر آن بود کہ بسبب آن بستن اصل آن ممکن نباشد درین وقت اصل آنرا کالسیه بر آن طلا سازند و بعد آن آب سرد بر آن نیندازند
 تا آنچه در وی مذکور بر جلد صحیح رسیده باشد همراه آب از جلد جدا شود و کماستی بجلد صحیح رسانند ایضاً اول گرد مسه مذکور بر جلد صحیح
 کدام قسم طلا سازند تا اثر در وی حاصل بگردد صحیح تر رسیدن بعد سر قلم کاسک پلاس کبلی چاکلی بر مسه مذکور آهسته آهسته
 گردانند کہ از آن بزودی مسه مذکور جدا گشته و سوخته میشود و بعد در زنت هر گاه معلوم شود کہ مسه مذکور با انگم گدخته و سوخته شد آنرا آن بجز
 ریزند تا کہ آنچه گداخته همراه آب از جلد جدا شده ساقط گردد پس بعد آن اگر خون جاری شود حکمچرا سیل بر آن طلا
 سازند ایضاً کہ لا اگر قیری پزناطراس بر مسه مذکور طلا سازند کہ آنم کارناشک الیہ میدید و چون کہ در آن حدیث
 این جهت خون را ہم بند میکند گفتا کسنا اما قسم اصلی سفلس است کہ زهر آن بعد داخل شدن در خون یا در لحم
 بدن از زن فاحشه مرصند یا از مرد در مرض ممکن است کہ در جمیع اعضا یا در جملہ اجزای اعضای بدن برسد و عام گردد و
 زهر مذکور بعد رسیدن در خون یا لحم یک ماده فاعل نشاء بہر فایبرن ناقص یا چوب بر گل پیدا میکند با طریقی کہ هر گاه
 اول در جای از بدن از زهر میرسد آنجا حرکت پیدا کرده از خون غذای خود گرفته مقدار خود را زیادہ میکند کہ از آن
 سیلہای کثیرہ مادہ مذکور پیدا میشوند و چون این سیلہا در عضو یا در اعضای کثیرہ میریزند از ریختن آنها سختی
 در اعضای مذکورہ جایگہ مادہ ریختہ پیدا میشود و بعد تولد صلابت اکثر آنجا زخم ہم پیدا میشود پس فی الحقیقت سفلس
 و آتشک نام زهر خاص است کہ هر گاه در بدن میرسد جایگہ رسیده آنجا حرکت پیدا کرده و غذای خود را از خون
 گرفته مقدار خود را زیادہ میکند و چون مقدارش زیادہ شود یعنی سیلہای کثیرہ متولد شد پس این سیلہا
 در خون آمیختہ پذیرد و در آن خون در جملہ اعضا میرسد و در ہر عضو کہ میریزند آنجا ہم حرکت مذکور پیدا کرده مقدار
 خود را زیادہ میکنند لیکن جایگہ اول این زهر در جلد بدن رسیده و در لحم حرکت پیدا کرده مقدار خود را زیادہ ساخته

همه زخم میگویند غم از نیکو بزرگ باشد یا لیب یا بر سر عضو که اول رسیده فساد پیدا کند و مختص بان عضو باشد معنی هنوز عام نشده باشد آنرا لوک سفلس یعنی سفلس عضو خاص یا پرمیری سفلس بکسر بای موحده فارسی و رای ممله و سکون بای شخا تا تختانی و فتح میم و کسر رای ممله و سکون بای ثلثه تختانی یعنی سفلس ابتدائی یا مبتدی میگویند و هرگاه این زخم و فساد اول زهر نکور از آنجا پذیرد دوران خون در بدن رسیده فساد و خرابی و ورم و زخم در اعضای دیگر پیدا کند آنرا کاکشیری چون شکل سفلس یعنی سفلس عام می نامند و باید دانست که اختلاف این تشبیه برای تعلیم است و الا بی حقیقت سفلس عام و عام واحد است بحقیقت در آن قری نیست چه حقیقت هر دو زهر خاص مذکور است اما قسماً اول آن پس بد آنکه آن دفعه ظاهر نمیشود بلکه چون زهر آن در بدن صحیح از موضع در رسد تا مدت خاص اثر آن نمی ماند و بعد آن ظاهر میشود و درین مدت خاص او خود را گرفتار غذای خویش قوی و کثیر میسازد و این مدت خاص او لغت آنگریزی آنکیو پیشین پیر یعنی مدتی که در آن باکیان بیضه داده و زیر شکم خود نهاده از آن نچه بیرون آرد می نامند و این مدت است اکثر مقدار این مدت است و پنج روز است از روز اول مقاربت مرد با زن و گاهی ازین اسر عام بود یعنی او روز و گاهی از آن ابطال بود و آن مدت چهل پنج روز است پس بعد انقضای مدت مذکور ظهور اثر زهر سفلس اصل میشود و قبل آن نمی باشد اما درین مدت چه میشود پس بدانکه کمی از زهر در بدن مدت میشود و کمی آنکه بعد مقاربت زخم ضعیف مثل سبج و خورشید بر جلد ذکر نمودار میگردد پس اگر کدام بطوریت داده دیگر باز زهر سفلس از فرج در جلد ذکر داخل شود در یک دور و در این زخم ضعیف خشک میگردد و از آن در بدن پیدا کند که کدام مرض او نرسیده لیکن بعد منقضی شدن مدت مذکوره جایگزین زخم ضعیف بیشتر حادث شده خشک شده بود آنجا قدری صلابت و تغییر لون جلد حادث میشود که از دیدن آن مریض خائف میشود و دوم آنکه آنچه از مقاربت زخم ضعیف مثل سبج و خورشید پیدا میشود در آن قدری ورم و سوزنی حادث شود و بعد آن قدری یکم در آن افتد و خارج شده در سه چهار روز خشک گردد و بعد گذشتن مدت محمود بجای زخم سختی پیدا میشود و زخم میگردد و سوم آنکه اول بعد مقاربت زخم ضعیف در جلد ذکر یا فرج پیدا شود و همراه آن سافت لشکر یعنی زخم لیب سفلس غیر اصلی هم پیدا میشود و این زخم غیر اصلی خواه درین مدت محمود به شود یا باقی ماند اما بعد گذشتن مدت محمود در آنجا سختی پیدا میشود و این قوی است که زن با مرد مبتلا به زهر سفلس اصلی بود و با یکدیگر قسم تقسیم باقی مانده میشود و گاهی این سافت لشکر در آن بهاء که مدت معلومه منقضی شده سختی هم در آن پیدا میشود و آنکه این زخم سفلس غیر اصلی خود اصلی میشود و بینندگان جاهل درین وقت می پندارند که از سافت لشکر سفلس اصلی پیدا شده و هر دو را زهر واحد میخوانند لیکن سبب آن نیست که چون سفلس اصلی قبل مدت معلومه حرکت نمیکند ازین جهت تا بقای زبان مدت محمود سافت لشکر در حال خود لین مانده و چون بعد انقضای مدت معلومه سفلس اصلی حرکت کرد و از آن سختی پیدا شد سبب آن در سافت لشکر هم صلابت ظاهر گشت و در بدن هم اثر زهر پیدا شد با جمل منقضی شدن مدت آنکه پیشین پیر پیدا

در سافت لشکر غیر اصلی و زهر اصلی

در سلسله اصلی در چای یک در جلد یک پیدا شده بود اول قدری ارتجاع و غلا و صلابت عادت میشود و بعد آن گاهی در
جلد چنان شکلی پیدا میکند که مثل چرم یا بس میشود و در سفید پوستان رنگ آن مثل رنگ مس و در سیاه پوستان
نورن جلد آنها مثل بسیاری میگرد و دوران حکم و خارش میشود و از خاریدن پوسته از جلد آنها ساقط میگردد و گاهی
آب رقیق از آن سخی جاری میشود و گاهی در آن زخم هم عادت میشود لیکن عامه سفاس اصلی نیست که هر آنجا که آن
از سخی عالی میباشد بخلاف سفاس غیر اصلی که در آن سخی میباشد پس صلابت و سخی موضع را از علامات قاره در میان
سفاس اصلی و غیر اصلی توان دانست اما زخم خشک اصلی پس بدانکه اکثر بالای سخی مذکور زخم بطور سخی یا خفش
می افتد و از آن قدری آب برمی آید که با آن اذیت رساننده شود که سبب آن اجتماع خون شود که درین وقت البته
بکم هم پیدا میشود و عین هم میگرد و سخی هم در آن پاره از اذیت پیدا میشود و این زخم در خشک اکثر دیده میشود و گاهی
بعد پیدا شدن صلابت در جلد و لخم زخم باین صفات عادت میشود که در شکل مدور و اندکی در وسط خود فرو رفته و
کناره های آن صلب و قدری مرتفع و در آن گون بسوی خلف و بر دور آن خط سرخ محیط با طرف آن می باشد و
در وسط آن رنگ خاکستری دیده میشود و از آن قدری آب جاری میماند یا همیشه خشک میماند لیکن دره در آن
پیدا نمیشود مگر وقتیکه زخم را اذیت رسانند چه درین وقت البته از اجتماع خون هم پیدا میگردد و بالجمله هر گاه زخم
باین صفات در آن خشک پیدا شود آنرا علامت سفاس قوی و ردی و شدت پیدا است و این را بزبان گفتار
بیشترین تشکر با همه چیز بصاحب ذکر که علاجش نموده اند می نامند و ازین زخم همیشه سخت علامات و اعراض بطور
کالتی پوشش پیدا میشوند و با فعال طبیعی بدن از آن نقصان کثیر میسرسد و بعد از آن سفاس سفید روی
پیدا میشود و درین زخم از اول سخی زیاد میباشند بخلاف زخمهای دیگر سفاس اصلی با لخم حساب زیاد ولی صلابت
جلد و لخم حکم شدت و سختی این مرض توان کرد یعنی هر گاه سخی در جلد و لخم زیاد باشد پدیدانکه مرض شدید و
وقوی است و هر گاه سخی کم بود مرض را خفیف و سهل الیوال تصور کنند و ایضا بدانکه آنچه سخی و صلابت که در
لوکل سفاس یافته میشود آن گاهی منبسط بر جلد میباشند که سبب آن جلد غلیظ و صلب مثل چرم یا بس محسوس
میشود و گاهی صلابت مذکور بطور نیمه دانگرسه زیر جلد محسوس میشود و گاهی القدره و انه افروت صلابت مذکور زیر
جلد محسوس میگردد به صورت این صلابت اکثر تا دو سه ماه باقی مانده و نائل میشود و هر گاه مرض خفیف بود گاهی در دو سه
هفته زائل میشود خصوصاً هر گاه علاج صحیح کرده شود بالجمله این صلابت لوکل سفاس همیشه تا مدت اخیر باقی میماند
و هم سوای مواضع ذکر در فوج این صلابت در سفاس اصلی در غده های اریه هم یافته میشود لیکن درین قسمین سخی
خلیف و خفیف میباشد مثل مردم معاین سفاس غیر اصلی شدید و عادت نمود گرا یک زیاده در بعضی راه زنده با اذیت رسد
درین وقت البته درین سخی هم در هم عادت پیدا میشود و درین هم در آن می افتد لیکن هر گاه درین صلابت بیم پیدا شود

وقتی سفاس در سفاس اصلی و غیر اصلی

درین وقت البته درین سخی هم در هم عادت پیدا میشود و درین هم در آن می افتد لیکن هر گاه درین صلابت بیم پیدا شود

تخلیج گردد و این ریم دل غده پاست از ریمه اگر در سفلس اصلی پیدا میشود هرگاه بر جلد بدن هیچ نمنازی نکند ریم پیدا نمیشود چنانچه
از ریم دل غده پاستی مسطور که در سفلس غیر اصلی پیدا میشود و زخم عادت میگردد و اینست در سفلس اصلی مسلمات
سواهی غده پاستی از ریمه در غده های ابطنه در غده های پس کردن هم پیدا میشود و بعد مدت دراز این مسلماتها
هم زائل میشوند و این بیان بر صاحب فهم سلیم فرق در زخم اصلی و غیر اصلی تجویزی ثابت خواهد شد چه در غیر اصلی که در
ریم بکثرت پیدا شود و در سفلس اصلی پیدا شدن ریم لازم نیست زیرا که در آن گفته شود که گاهی بعد مسلمات فقط که
و غارتش پیدا شده بسوسه ساقط میگردد و گاهی فقط آب رقیق جاری میشود و گاهی زخم پیدا میگردد و در زخم آنهم با گاهی
بود یا قدری آب جاری میشود لیکن مدتها نپاشد مگر وقت رسانیدن اذیت کمترین زخم غیر اصلی همیشه بعین پیدا شد
و در سفلس اصلی مسلمات ضرورت خواهد زد زخم پیدا شود و اینست در امراض معاین که در غیر اصلی میشود قوی
و شدید میباشد اکثر در آن ریم پیدا میگردد و آنچه در معاین که در سفلس اصلی حادث میشود خفیف و ظلیل بود و
ریم هم در آن کثرتی افتد مگر از زیاد راه رفیق و اذیت رسانیدن و اینست از ریم دل و در معاین که در غیر اصلی بر
می آید هرگاه آنرا بر جسم صحیح نهند زخم پیدا میشود اگر چه آنهم مختص همان مقام میباشد عام در بدن نمیشود و در نهادن
بیم که در در معاین سفلس اصلی پیدا میگردد و در بدن صحیح زخم حادث نمیشود و اینست در معاین سفلس غیر اصلی
در شدید و زاید میباشد و در معاین سفلس اصلی که بود مگر اینکه در معاین زیاد شود پس درین وقت در آنهم در
نیاده خواهد شد و اینست در معاین سفلس غیر اصلی اکثر در کجا نپاشد و میشود مخصوصا در بائیکه زخم بر ذکر یا فرج
در همان جانب باشد و در سفلس اصلی و در معاین و مسلمات در هر دو جانب از ریمه عام پیدا میشود و علاج درین
قسم سفلس از نهادن ادویه موصوفیه بر محل مرض چنان نفع ظاهر نمیشود چنانکه در سفلس غیر اصلی میشود زیرا که
اینجا سطحی و فنی ظاهر میشود که اثر نهی آن در خون عام گردد پس درین وقت از نهادن کاشک نقره درین قسم
بگونه مرض از زیاد باز خواهد ماند بلکه از ادویه مشروب فائده درین قسم حاصل میشود چه آنها در خون داخل شده مؤثر
میشوند لیکن این قدر ضرورت است که محل ظهور مسلمات را از کثرتن باب گرم خوب صاف دارند و آنچه اذیت جلد را
کم میکند مثل افیون محلول باب یا لیلوشن یعنی لوشن پلپانی اسپیشس که در آن سر کز قلیل باشد یا بلانگ و ش
که آن از کیلول و کاکس ساخته میشود یا مرهم افیون یا مرهم پلپانی اسپیشس بر آن طلا را و ضماد با استعمال آن در
و عمده ادویه مشروبیه نافع این مرض سیاب است و در میان کابلین در استعمال آن اختلاف است چنانچه
بعضی نوشانیدنش را مفروضه و اکثر نافع میدانند و حق آنست که هرگاه آنرا با کمزوری خون و امضاها نکند در
حالت خناری میباشد خورانیده شود مضر میرساند و لهذا کسی که آنرا در سافت شکر خورانیده و بعد آن آثار
سکندری سفلس در بدن یافت آنرا مضر دانست و الا در سفلس اصلی مفید میشود پس ضرورت است که محل استعمال

در معاین که در غیر اصلی است در وقت زخم در سفلس اصلی
در معاین که در سفلس اصلی است در وقت زخم در سفلس غیر اصلی
در معاین که در سفلس اصلی است در وقت زخم در سفلس غیر اصلی
در معاین که در سفلس اصلی است در وقت زخم در سفلس غیر اصلی

سیاه را خوب فسیله بنوشانند اما ای که تا کجا بنوشانند پس یعنی میگویند که چندان نخورند تا جوش وین پیدا کند لیکن
 این ضرورت نیست بلکه هرگاه بعد خوردنش صلابت سفلس نازل شود ترک کنند و اما دفعه خوردن سیاه را هرگز نکنند
 بلکه تدریج آهسته آهسته مقدار آنرا کم کرده ترک کنند که ازین طریق سکندری سفلس کم پیدا میشود و همچنین
 بهترین شکر هم بدون نوبشانیدن سیاه گاهی بنشیند و لیکن خوردن آنرا نیز اینجا هم تاز و ال زخم ضرورت نیست بلکه هرگاه
 خصوصیت زخم سفلس اصلی که آن صلابت زخم و بودن آن بر رنگ خاکستری و خشک بودن زخم است دفع شود
 و مثل سافت شکر گریه یعنی ملائم شود و سبب رنگ گرد و دریم در آن مثل خمهای دیگر پیدا شود و از آن امید پیدا
 نشدن انگور حاصل شود آن زمان آنرا ترک کنند اما اینکه کدام قسم از مرکبات سیاه خورند و چگونه سیاه را
 و بدن رسانند پس اولاً باید که سیاه یکبار بطریق در بدن رسانیده میشود اول بطریق خوراکی در دم بطور مالیدن
 بالای جلد بدن سوم بزرگه زرا قوسوزنی اندرون جلد بدن رسانیدن چهارم دفغان سیاه یا کیل بل یا به بدن
 رسانیدن از اندرون چادر بعد پوشانیدن چادر دیگر از گردن تا زمین و نشانیدن مریض بر کرسی برهنه کرده و
 نهادن بجز بزرگری علیل لیکن ازین طرق اربعه در پیری سفلس سیاه به دو طریق استعمال کرده میشود یعنی بطور
 خوردن و بر جلد مالیدن و شکسته کردن با جله بد آنکه هرگاه پیری سفلس خفیف بود یعنی بسیار قوی نباشد یا مریض
 زیاده قوی نباشد و طلب این بود که تاثیر سیاه در بدن نه زیاد و نه کم شود بلکه بحد اعتدال باشد این وقت
 باشد راج از مایه کور است و در مریضی بنزدیک یک تنه گرین گرفته همراه مغز نان دبل یا اکسیر اکت تراکس که کم یا
 اکسیر اکت هالی سائس سرشته حسب نسبت بنوشنش یا هشت هشت ساعت بخورند و هرگاه در بدن
 و مزاج علیل حرارت زیاده باشد و باز زخم سفلس اصلی و دم زیاده و جلد بدن خشک باشد درین وقت
 پل یا یئدران سپ کور است که پخته یعنی پلم اکسین اثنی عشر سیاه ساخته پلم آدن صاحبند که گرین تلخ گرین
 گرفته حسب سبب روزانه دو سه بار موافق این مقدار بنوشانند و هرگاه سختی و صلابت در سفلس زیاده باشد
 و مقصود آن بود که تاثیر سیاه و سفلس قوی اندرون بدن برودی ظاهر شود و مریض هم قوی باشد
 پل یا یئدران یعنی پل و پنجم گرین صبح و شام بنوشانند پس اگر بعد استعمال این هر سه قسم سیاه اسهال
 حاضر شود و بسبب آن تاثیر سیاه در خون و بدن کم شود قدری افیون همراه این مرکبات سیاهیه شکر کرده
 بخورند تا اسهال دفع شود و سیاه در خون باقی مانده تاثیر خود در بدن نماید یعنی ماده سفلس را صغیر ساخته
 کاشی گرداند و گاهی دیده میشود که مرکبات سیاهیه از خوردن در معده نمی ماند و میوکس سیرن معده آنرا قبول
 نمیکند و ازین جهت از آن اسهال پیدا میشود پس هرگاه چنین حالت مشاهده شود درین وقت باید که
 آنرا با شکر یا یئدران قوی یعنی مرم سیاه قوی بکشد تا صبح و شام تاده ده منته بر جلد بدن مخصوصاً جای که

بایج سفلس سیاه
 در مریضی بنزدیک یک تنه
 گرفته و در مریضی بنزدیک
 یک تنه گرفته و در مریضی
 بنزدیک یک تنه گرفته و در
 مریضی بنزدیک یک تنه گرفته

ص

غده باور کم تر یا ده باشد مثل کش ران و زیر بغل بمانند تا بجزایه کوم روزه مذکور در خون داخل شده تا غیر خود نماید ایضا درین وقت طرق استعمال هم مذکور نیست که هم با یکدیگر قوی مذکور را بر پارچه آلوده در هر دو بغل بر جلد پیانند و سنج و شام پارچه را تهیدیل سازند لیکن گاهی ازین تدبیر جویشش دهن بزودی پیدا میشود و چونکه ازین تدبیر سیاب در غده با داخل شده مجتمع و مخزون بماند و از آنجا بتدریج در خون می آید ازین جهت بعد از جویشش دهن هم بزودیت سیاب غده با کلنجار میزند که آن بتدریج از غده با در خون می آید و از این پس پیدایشش دهن هم مدتی سیاب در خون میرسد و از آن جویشش دهن بزودی پیدا میشود و ازین سبب استعمال هم مذکور بطور اینست که بر کش آن نیز غلیظ نسبت تمام آن را در پارچه آلوده داخل ترست و ایضا باید دانست که اگر بعد استعمال مرکبات سیابیه صلابت سفلس زائل نشود و در خم سفلس موافق زخمهای دیگر که از رذالت خالی اند گذرد درین وقت مرکبات سیابیه آنقدر بنوشانند که تا قدری آثار جویشش دهن پیدا شوند و آن سرخی میسوس میسرن دهن و غلیظ و ملائم شدن آنست و هم قدری کثرت بزاق و متن هوای دهن ستاپس هر گاه این آثار ظاهر نشود خوردن سیاب را کم کنند و چندان مقدارش کم کرده بخوراند که از آن جویشش دهن زیادتر نشود و این مقدار قلیل است چندان بخورند که صلابت سفلس اصلی زائل شود و اگر درین اثنا تعیین حاصل شود باینکه از استعمال مرکبات سیابیه اکنون جویشش دهن قوی و کثیر پیدا خواهد شد درین وقت دو سه روز استعمال آنرا ترک کرده باز تا زوال صلابت خوراندند لیکن توجه کنید که از آن قدری جویشش دهن باقی ماند زیرا که از جویشش دهن قلیل هم درین علت فایده کثیر حاصل میشود اما زیاده پیدا کردن جویشش دهن چنانکه جلال میکنند پس از آن نقصان عظیم حاصل میشود و آنچه ضرر با از سکندری سفلس میشود از زیاده پیدا کردن جویشش دهن هم میشوند و از جمله شرائط استعمال سیاب درین مرض آنست که قبل خوردن آن مریض را سهیل بنوشانند و هر گاه خوراندنش شرح کرده شود در ایام استعمال آن مریض را با آرام تمام در خانه یا بالای بلبک دایرند و از حرکت و رفتن بیرون خانه منع کنند و هم در ایام خوردن آن چنان لباس موافق فصل مریض پوشانند که تاثیر سود بخش زرد زرد که وقت استعمال سیاب ضرر هوای بار در بدن زیادتر میشود و هم همراه استعمال سیاب اغذیه حاره مثل لحم نخوراند بلکه شیر همراه نان و برنج بچینه بنوشانند و کسیکه عادت نوشیدن شراب داشته باشد او را از شراب منع کنند و چون مرض رفع شود و سیاب در بدن باقی باشد دو سه هفته او را از شراب منع کنند و همچنین در وقت استعمال سیاب در اعضا و خون مثل کتیرین و مشکچراستیل و سایر میویا کمک الیید و کچوچوشین و غیره نوشانند تا بزودی قوت در اعضای بدن آید زیرا که از استعمال سیاب زیاده ضعف و کمزوری خاصه در عضلات پیدا میشود و هنگام آن اما قسم ثانی سفلس اصلی پس بد آنکه هر گاه فساد تغییر پیدا شدن تمام اول که پیمیری سفلس است و در آن زهر سفلس در خون داخل میشود در بدن و اعضا و رطوبات پیدا شود از آن سفلس عام و لغت انگیزی کانسجی پختن سفلس میگویند و آنچه ازین مریض سفلس عام بعد مبتلا شدن آن کس

در زیاده پیدا کردن جویشش دهن در سیاب

تکثیر اولاد هم میسر شده و ایشان هم اثر این فساد و تغییر میباشند پس هر گاه در سلسله اولاد در بعضی مذکور بسبب زهر سفلس که در بعضی
نقطه در ایشان آمده اعراض سفلس پیدا شوند آثر ابلخت اگر زهری هم چندی بترقی یعنی سفلس آسانی و قانذالی یا موروسته
مینامند و ازین بیان ظاهر شده باشد که سفلس عام هم پر دو قسم است اول اینکه بعد پیری سفلس یعنی قسم اول خاص
در مرض پیدا میشود و آنهم پر دو قسم است اول آنکه بعد مدت ایسرا از ظهور سفلس پیری سفلس علم پیدا میشود و این را زبان
انگریزی سکندری سفلس یعنی درجه ثانیه میگویند چنانکه درجه اول تغییر و فساد و تشنگی است و این پیری میگویند دوم آنکه
بعد منقضی شدن مدت و از آن ظاهر شدن صلابت و زخم خاص جانیکه زهر تشنگی اول آنجا در بدن رسیده بود و
آزاد پیری سفلس میگویند سفلس عام پیدا شود و آثر آن ترشتری سفلس یعنی فساد و جرم میگویند و این تغییر و فساد
درجه ثانیه یعنی سکندری سفلس اکثر از بعد یک ماه تا سه ماه پیدا میشود و گاهی از آن سریع تر مثلاً بعد چهار ده روز و گاهی
از آن بطی تر مثلاً اینکه بعد گذشتن شش ماه بر پیری سفلس ظاهر میشود و ظهور این درجه اکثر بر این منوال باشد که اول
در بدن در بعضی ماندگی پیدا شود پس بعد در بعضی اعضا مثل مفاصل یا در بعضی عظام پیدا میشود و این در خاصه وقت
شب زیاد میشود چنانکه از شان رو ماییم سفلسی نست که از گرم شدن بدن زیاد میشود بعد حرارت مذاری زیاد
و حتی ظاهر گردد و در مرض صنوبر و لاغری پیدا شده بویافینو ما زیاد میشود و اشتهای طعام کم گردد و بسوی خوردن غلظت
و غبت میکند و در رنگ بدن هم تغییر واقع میشود مثل اینها اکنون باید دانست که آنچه تا اینجا نوشته شده حاصل آن
اینست که این قسمی خاص همی پیدا میشود که در آن ماندگی بدن و در اعضا و لاغری و صنوبر بدن قلت اشتهای طعام و
فساد رنگ بدن میباشند اما اینکه همراه این همی کدام کدام علامت و عرض از علامات سفلس سکندری یافته میشود پس بدانکه
که علامت از علامات درجه ثانیه هستند که درین وقت یافته میشوند و بسبب آن استدلال بر وجود سکندری سفلس
کرده میشود اول ظهور فساد و تغییر در جلد بدن باین نحو که مثلاً جلد غلیظ و مرتفع شود یا شور خرد یا سخی جلد پیدا شوند
یا شود بیوسه دار یا آبله های خرد که آنها خواهد پر آب باشند یا پریم یا آبله های کباب مثل نیم قبک یا سخی جابجا در جلد
چوبکلی یا کجرا آنچه اجناس امر من جلدیه نوشته شده اند از آنها یکی یا زیاد بر جلد پیدا میشوند اما آنچه خاصه سفلس است
با امراض مذکوره موجود میباشد و آن شدت و قوت لون جلد یا مثل شدن رنگ جلد بسوی لون مسی است و هر چه زیاد
پیدا شدن امراض جلدیه بر جلد از رون مفاصل جانیکه در عضو وقت انقباض دست و پا با هم و منضم میشوند و این
هر دو خاصه تشنگی اکثر یافته میشوند و گاهی دوسه جنب از امراض جلدیه و یک وقت در عضو واحد مجتمع میشوند
مثل اینکه شور خرد و آبله های پر آب یا پریم و شور یا کجرا که به تشنگی بوند هر سه در یک عضو همی آیند و مجتمع میشوند که بسبب
آن تشخیص مرض و تسمیر آن با هم خاص نشود و میگرد پس هر گاه ازین خواص تشنگی با امراض جلدیه یافته شوند طبع غالب
بر وجود سکندری سفلس حاصل میشود و دم آنکه در فده های مانسل که آثر ابعلری لوزین که پیدا میشود و در آخر زخم

ف بیان تر علامت سکندری سفلس

ف بیان خاصه تشنگی

یا کجرا

هم میگرد و کتان های زخم مذکور دقیق و برنگ خاکستری بودند و در آن دردم میباشند و این زخم آهسته آهسته شد و هیچ
 زیاده و منبسط میگرد و سوم آنکه در غده های بدن خاصه آنچه قد و در وقت خلعت راس و رخ اند ورم پیدا میشود
 چهارم آنکه در میوکس میبزن زبان و دهان و کام و غلغله لب و منجره و زخم خفیف پیدا میشود و گاهی در آنها
 زخم قلیل مثل خراش هم بالای میوکس میبزن آنها پیدا میگرد و پنجم آنکه بر میوکس میبزن لب دهان و تشرق و غلغله و
 و منجره و هم گرد حلقه مقعد و بالای ذکر و فرج و غیره هم بشور صفار پالس پیدا میشود چشم موهای سرد و قوی خشک
 و بوسیده شده ساقط میشوند که از آن صورت دوا و تعلب یعنی گنج بر سر پیدا میگرد و ایضا موهای ابرو و خشمگ
 و رقیق و بوسیده شده ساقط میشوند هفتم ورم اطفا پیدا کرد و هشتم ورم در عقبه و در فشاری سنبا چشم و در طبقه
 سلویه در آن عصب میباشند و در پیش و در غنیمه اقبنت اگر زنی از ایشان و در فشاری سنبا چشم اگر از ایشان و در طبقه سلویه اگر در آن
 عصب بصرت زمین از ایشان یعنی ورم در میان گویند لیکن این عرض و علامت اکثر بعد مدت دراز یا فترت میشود در او اول
 سفلس سکنذری کم میشود و بیان این امراض در کتاب امراض خاصه تبدیل امراض چشم مفصل شده و وقت فترت
 علاج بان وجه نمایند ورم خفیف در سر استخوان مرق و ساق پا که متصل بر کبست و خاصه در استخوان پیشانی
 جائیکه در هر دو جانب بین بسیار خود قدری مرتفع است پیدا میشود و باید دانست که از این اعراض تشبه گاهی اکثر
 و گاه گاه بعضی از آن موجود میشوند اجتماع جمله آنها در وجود سکنذری سفلس منور نیست لیکن اکثر آنچه از آنها
 یافته میشوند امراض جلد اند و هم بدانند که این درجه ثانیه سفلس که از سکنذری سفلس گویند اکثر
 از شش ماه تا یک سال میماند و گاهی تا هجده ماه و گاهی تا دو سال باقی میماند و اکثر از علامات سفلس سکنذری
 مثل امراض جلد در هر دو جانب دست با پا بر محل وقوع مقابل خود یافته میشوند مثلاً بر گاه بنور یا غلظت
 بر یک دست بر آید بر دست جانب دیگر هم بر همین موضع که مقابل آنست بر می آید و این علامت را از امراض
 ثانیه یعنی سکنذری سفلس قران دانست زیرا که این امر در این اختصاص فر درجه ثانیه سفلس که در شری سفلس است
 یافته نمیشود و هم بدانند که چون زمان و مدت سفلس سکنذری میگذرد بعد آن تا مدت خاص کدام شکایت در
 مریض از ششم اعراض مذکوره سفلس باقی نمی ماند و اگر ماند همین قدر میماند که گاه بر جلد زبان یا بر جلد دست
 خراش خفیف یا دیگر امراض خفیفه از امراض جلد ظاهر میشوند و سواي آن شکایتی دیگر نمیباشد و این مدت
 محدود نیست گاهی تا سه چهار سال و گاهی تا ده سال و گاهی تا بیست سال مریض بر این حالت میماند و بعد
 آن درجه ثانیه که در شری است شروع میگرد و ایضا باید دانست که آنچه مدت در میان سفلس سکنذری و در شری
 میگذرد آنرا هم در کتب پیشین بپرسید باید شمرده و موافق این بیان دانسته میشود که مدت اکیه بیشین بپرسید درین مرض
 از اول تا آخر سه بار یافته میشود یکی قبل ظهور پیری سفلس دوم قبل شروع شدن سکنذری سفلس سوم قبل شروع

در وقت خلعت راس و رخ اند

علائق شقایق در اوقات کار

شدن ترشری سفلس با اینکه درین مدت مذکوره که قبل شروع شدن ترشری سفلس میشود در بدن که ام حالت پیدا میشود پس بنا که درین مدت از بقیه ماده سکنجوری سفلس اول استعدا و تولید کما در روی ناقص مغسد و خون پیدا میشود که آن غلیظ القوام لزج شفاف میباشد مثل صمغ مخلول آب که غلیظ القوام باشد و لهذا آنرا بلغم لادن گشت میگویند زیرا که در لغت شان معنی صمغ است پس ماده مذکوره بعد پیدا شدن در خون از خون در جرم کدام عضو مثل غشای خانه دار یا غشای ریشه دار یا در ریشه کدام عضو مثل ریشه عضلات میریزد و از خواص ماده مذکوره آنست که در هر عضو که میریزد در آن تغییر و فساد پیدا شده از حال صحت برگردد و مثل اینکه مقدار عضو مذکور قدری زیاد میشود و سخت گردد یا عضو مذکور را بر صورت خودی آرد یا بسبب انصباب ماده مذکوره چون غذای عضو مذکور بجای نرسد ازین جهت آن عضو کما مرده و خشک شده باقی میماند و در آن بعد مدتی آن دم پیدا میشود و بعد پیدا شدن ورم عارض آن زخم حادث میشود و بعد گاهی در ورم و زخم بسبب منجذب شدن در عروق صمغ میگردد و گاهی در عظم و لحم زخم شده باقی میماند و اینست از خصایص این ماده آنست که در وقت واحد در اعضای متعدد مثل غشای خانه دار و غشای ریشه دار و عظم و میوس میسرین میریزد و در رختن خود در عضو واحد رسد و اینک ازین طریق انصباب ماده استلال بر وجود ماده سفلس کرده میشود بالجمله بعد پیدا شدن ازین تغییر اعراض خاصه سعده سفلس ترشری پیدا میشوند اول آنکه بر جلد بدن از امراض جلده بعضی امراض مثل امیری شمایینی سرخی جلد جا بجا بر جلد یا نوری آن نیز پیدا میشوند یا جا بجا اول از رختن کما یعنی ماده آنست که مولد قسم ترشری است سختی پیدا شده بود آنجا زخم پیدا میشود یا خاص در جلد جا بجا ماده مذکور میریزد و از آن جوهر صغیر در جلد محسوس میگردد و با لکن اگر آنرا آنگه گویند بر رخسار یا منخرین یا بر لب یا جای دیگر از بدن پیدا میشود و هر گاه زخم ازین ماده در جلد پیدا میگردد گاهی بر صورت و شکل فعلی پدید میآید و گاهی بر شکل کرده پیدا میشود و جای که در آن استداره بود از آن سو منبسط میگردد و دوم زخم است که در غیر گنس یعنی ابرو یکس کام و غلصه واقع است و آن از جانب علی بطرف دماغ رفته باز بسوی انف مانند میشود و از جانب تحت بسوی سعده میرود و هم بر محل کام پیدا میشود و این زخم هم متعدد در یک عضو میباشند و اکثر در جانب واحد عضو این زخمها میباشند و این را هم از خصایص ترشری سفلس باید دانست چنانکه خاصه سفلس سکنجوری این بود که زخم در انهای آن در هر دو دست یا پا در محل مقابل هر یک عضو پیدا می شدند بالجمله این زخمهای غیر گنس کام زیاد عمیق میشوند و از انما نقصان عظیم با اعضا میرسد حتی که گاهی زخم مذکور از غیر گنس تا جنبه جاییکه عظم نخچه در حلق مرتفع میباشد میرسد و درین وقت مریض را بسیار اذیت میرسد و خوردن طعام و آشامیدن آب بسی دشوار میشود و این عرض را کمال موذی باید دانست و این زخم چون گاهی بعلاج صحیح میشود بعد صحت آن هم غیر گنس بسیار ضعیف میگردد که بسبب آن رسانیدن طعام و آب در سعده دشواری میشود سوم آنکه در زبان جا بجا از انصباب ماده مذکور سختی پیدا میگردد و بعد چند روز درین صلابت زخم حادث میشود و رنگ آن

ت از رختن کما یعنی ماده آنست که مولد قسم ترشری است سختی پیدا شده بود آنجا زخم پیدا میشود یا خاص در جلد جا بجا ماده مذکور میریزد و از آن جوهر صغیر در جلد محسوس میگردد و با لکن اگر آنرا آنگه گویند بر رخسار یا منخرین یا بر لب یا جای دیگر از بدن پیدا میشود و هر گاه زخم ازین ماده در جلد پیدا میگردد گاهی بر صورت و شکل فعلی پدید میآید و گاهی بر شکل کرده پیدا میشود و جای که در آن استداره بود از آن سو منبسط میگردد و دوم زخم است که در غیر گنس یعنی ابرو یکس کام و غلصه واقع است و آن از جانب علی بطرف دماغ رفته باز بسوی انف مانند میشود و از جانب تحت بسوی سعده میرود و هم بر محل کام پیدا میشود و این زخم هم متعدد در یک عضو میباشند و اکثر در جانب واحد عضو این زخمها میباشند و این را هم از خصایص ترشری سفلس باید دانست چنانکه خاصه سفلس سکنجوری این بود که زخم در انهای آن در هر دو دست یا پا در محل مقابل هر یک عضو پیدا می شدند بالجمله این زخمهای غیر گنس کام زیاد عمیق میشوند و از انما نقصان عظیم با اعضا میرسد حتی که گاهی زخم مذکور از غیر گنس تا جنبه جاییکه عظم نخچه در حلق مرتفع میباشد میرسد و درین وقت مریض را بسیار اذیت میرسد و خوردن طعام و آشامیدن آب بسی دشوار میشود و این عرض را کمال موذی باید دانست و این زخم چون گاهی بعلاج صحیح میشود بعد صحت آن هم غیر گنس بسیار ضعیف میگردد که بسبب آن رسانیدن طعام و آب در سعده دشواری میشود سوم آنکه در زبان جا بجا از انصباب ماده مذکور سختی پیدا میگردد و بعد چند روز درین صلابت زخم حادث میشود و رنگ آن

و در زبان جا بجا از انصباب ماده مذکور سختی پیدا میگردد و بعد چند روز درین صلابت زخم حادث میشود و رنگ آن

زخمها خاکستری میباشند و در درین زخمها شکر بود چهارم آنکه در معای مستقیم هم زخم پیدا میشود و همراه آن اعراض
 زخم و پیش یافته میشود از قسم در دو اصحال موسی با خراطه و بعد صبح شدن این زخم معای مستقیم هم ضعیف میگردد و
 بسبب آن بر از بدشواری خارج گردد و پنجم آنکه گشایی ماده مذکوره گاهی در قصبه ریج میریزد و از آن صلابات
 سفلی در آن پیدا میشود که بفرایه خورده بین خاص محسوس میشود و بعد چند روز جایگزین این صلابت با بود در آنجا
 عضوی میرد و بسبب دردن آن ورم پیدا شده زخم حادث میشود و بعضی غضارین قصبه که بر محل زخم بود
 مرده و متعفن شده ضایع میشوند و بعد تحت این زخمها قصبه هم ضعیف گردد و از آن سبب ای خارج بدقت و عسر
 میرود ششم آنکه میوکس میسرت قصبه ریج و شای گهای کبار آن متورم و غلیظ میشوند بسبب آتیم هوای خارجی
 بدشواری در ریه داخل میشود هفتم آنکه زیر غلظت غشای خاندان ماده مذکور یافته میشود و این عرض اکثر عورت
 و زیر جلد ساقین و نخدینت زیاد پیدا میشود ششم آنکه گاهی ورم در خراطه موسوم به بر سنا که از پیش غشای آید است
 بعضی شکل مثل سفلی که بسیار این ریه در بین مفصل زیر استخوان مدور موسوم به پیشانی لفتح بای فارسی و گسترهای شناخته
 هندی و سکون بای تنانه کتانی و فتح لام و سکون الف که بالای مفصل کبه است و هم زیر عضلات نخدینت که تا کبه رسیده
 یافته میشود و با میگردد و گاهی درین خراطه زخم هم حادث میشود ششم آنکه گشایی ماده مذکور در عضلات اختیار
 بلند میریزد و بسبب آن در آنها سختی پیدا میشود و هم ورم در غشای استخوان که آنرا اپیری آتیم میگویند و خاص
 استخوان هم امراض پیدا میشوند و این ورم غشای استخوان اکثر استخوان ساق پا و بر عظم پیشانی پیدا میشوند و گاهی در
 دیگر عظام بدن هم میشود اما هرگاه این ورم حادث میشود در محل ورم مخصوصا وقت شب زیاد میگردد و انجام
 این ورم هم بر چند نحو میشود اول اینکه از علاج دفع شود دوم آنکه بسبب این ورم غشای مذکور استخوان میگردد
 سوم آنکه ازین ورم در غشای مذکور غشای ریشه دارد دیگر پیدا میشود چهارم آنکه در ورم مذکور یکم فسد و ورم دل شده
 در آن بعد خروج ریم زخم می افتد و امراض استخوان که ازین ورم پیدا میشود یکی اذان این است که استخوان عظیم
 شود دوم آنکه عظام متورم لین گردند سوم آنکه عظم میرد و بعد مردنش در آن ریم متولد شده زخم پیدا گردد و در
 وقت اکثر ریزه های استخوان مذکور همراه ریم برمی آید و گاهی خاص درین صورت زخم در استخوان مذکور دیده میشود
 و چنان معلوم میگردد که استخوان گرم خورده است یعنی جایجا در آن لقب دیده میشود و این حالت اگر در استخوان
 پیشانی و عظم الف و در استخوان کام دیده میشود و گاهی در عظام سر شفت هم میشود از در عظام سر شفت گاهی ورم
 پهلوی پیدا میشود و قتیکه ورم آن تا پلورا برسد و از ورم استخوان پیشانی گاهی سر سام حادث گردد و قتیکه ورم
 استخوان موصوف تا ام غلیظ منتهی میشود باز هم آنکه بسبب ریختن مواد مذکوره در جرم انشین خاصه ورم
 پیدا میشود و از هم آنکه ورم مزمن در غده های لم فیک که در ریه و زیر غل و در عنق میباشد پیدا میشود

اما درین ورم ریم کمتر پیدا میگردد و نیز در تمام آنکه ماده آتشک نام کرده در جمله اعصابی باطنه مثل مغز و نخاع و ریه و قلب
و معده و جگر و طحال و امعاء و غیره میریزد و الا خاصه در ورم مغز و نخاع و جگر زیاد میریزد و در نخاع آن درین
اعضا ضعف و ورم گاه گاه پیدا میشود و چونکه سبب بودن ماده مذکور در خون غذای جید با اعصابی باطنه
نیز در این سبب اکثر در این اعضا مخصوصا در جگر و دماغ و نخاع حالت موسوم به قالی ذی جنراشیت پیدا میشود
چهاردهم آنکه از نخاع ماده مذکوره در پلاستیک در آن ضعف و کمزوری می آید و از زخم جدا میشود و ازین جهت همین
از شکم مادر ساقط میگردد و با کمال ازین اعراض چهارده گانه در کسی اعراض کثیره و در بعضی دیگر چند اعراض ازین
یافته میشوند اما جمیع آنکه اعراض در بدن واحد و وقت واحد نمیشود و بهر صورت هرگاه این اعراض که باز
درین قسم آتشک در بدن یافته میشوند همراه آنها تغییر مزاج هم بسبب حرارت و ضعف و ماندگی بدن و سقوط
اشتهاء و غیره اعراض و تغییرات چنانکه در سفلس سکن ذری میشوند و نوشته شده اند اینجا در ترشری سفلس هم وجود
میباشد یعنی در هر عضو که ماده درین قسم آتشک میریزد علامات خاصه نقصان افعال عضو مذکور هم پیدا میشود
مثلا هرگاه ماده آتشک در دماغ ریزد از آن ضعف در حرارت بدن و گاهی فلج یا استرخا و نقصان افعال
و ماغیه هرگونه حادث میشود و چون در کبد ریزد از آن نقصان در فعل خاص آن کتولید معقراست می آید و سبب
نه پیدا شدن صفرا و جید غذا بخوبی فهم نمیشود و سبب آن انبیا پیدا میگردد و قنک آنکه اما قسم سوم آتشک نام
که موسوم به کان چنتان است بمعنی قطری و پیدایشی و هم آنرا هر طریقی یعنی موروثی هم می نامند و این قسم
آتشک در اطفال حادث میشود لیکن اکثر از روز ولادت تا دو هفته و گاهی بیشتر تا ماه پس میشود و گاهی
از روز اول ولادت هم آثار آن ظاهر میشوند و اگر چه درجات آن در اطفال هم بحسب شدت و خفت مرض
مختلف میباشد و اعراض آن موافق اصل مرض پیدا میشوند لیکن هرگاه مرض قوی بود این اعراض دیده
میشوند که طفل لاغر و بزل میباشد و شحم در پشت معده بود و علامات انبیا موجود بود و عضلات بدن مثل
مستخرمی دین میباشد و جلد بدن آنمستخرمی و وسیع بود و بنوی طفل بطبی باشد که سبب آن طفل کیسه مثل طفل
سه چهار ماه دیده میشود و سینه و بشیره طفل علیل مثل سینه و بشیره پیران بود یعنی جا بجای بر جلد بشیره آن چیست با
یافته میشوند چنانکه بر روی پیران میباشد و ظهور این علامت وقتیکه طفل گریه کند زیاد میشود و بینی طفل
اکثر عریض و اندکی فرورفته محسوس شود و جلد بدن طفل یابس باشد و از لینت و دسوست چنانکه در
جلد اطفال سیاه خالی بود و لدونت و صمغیت از آن زایل میشود یعنی اگر آنرا از دست گرفته بگفت کشیده
نمیشود چنانکه چرم یابس کشیده نمیشود و هم از جلد سوسه پای خشک همیشه جدا میشوند و همراه این علامات
بعضی از امراض جلدیه هم یافته میشوند خصوصا که کف دست و پا و گردن و بالای انگشتین و قرص ازیری باغی

در امراض

دیده میشود و آن نیست که با بار جلد رفیق ازین مواضع جدا میگردد و از زیر آن جرم سرخ رنگ مائل به سیاهی و قدری
 درخشان دیده میشود و گاهی رنگ آن قوی هم گردد پس اهل سیاهی زیاد میبارد رنگ مسی محسوس میگردد و گاهی سنو آبی هم
 دیگر امراض جلدی مثل زری اطلاق یا لاکن یا سوزنی ازین سیاهی یا انباشت گویا از کیش غلایا بیم فیکس که ازین
 اجناس یک جنس یا دوسه جنس در وقت واحد موجود میشوند و اکثر مویهای سر طفل هم طویل میباشند و گاه ناخن هم
 بر سر اطفال این مثل کمتر نمیکند و در پنج اظفار آن ورم و زخم هر دو عارض میشوند و هم در میوکس میبرن خلق و
 دهان و الف و نفعه طفل ورم میماند و گاهی سسه با بر می آید و گاهی درین مواضع زخم پیدا میشود و اکثر میوکس میبرن
 لب و زبان سرخ و تورم اند و در بعضی جاها اشتقاق میباشد و هم بسبب ورم میوکس میبرن خلق و قصبه آواز طفل غلیظ و کثیف
 میباشد و از ورم میوکس میبرن مخزن هوا به دشواری در مخزن میرسد و بار بار از مخزن آواز دفع کردن شی ساد بر می آید
 و اکثر بلغم از مخزن جاری ماند و هم بر کناره مخزن اشتقاق جایجا میباشند و چون خلل شریخی نوسد درین وقت هوا از پاره
 دشواری و عسر در ریه داخل میشود زیرا که در غیر اوقات نوشیدن شیر چون بسبب ورم میوکس میبرن مخزن هوا در ریه به
 دشواری میرسد لهذا از راه دهن و مخزن هر دو هوا را میکشد اما چون وقت نوشیدن شیر اشتقاق نشیوم از راه دهن
 ممکن شود فقط از راه الف و مسکند و مخزن از ورم خلق بوزند اما ازین در اشتقاق هوا زیاد میشود و گاهی درین
 طفل را امراض چشم هم میرسد مثل ضعف و ورم میوکس میبرن چشم یا ورم عنیه و گاهی ورم قرنیه پیدا میشود و طفلی که
 درین مرض مبتلا باشد او را ورم غشای آبدار نسبت اطفال دیگر زیاد میشود پس گاهی در ورم غشای آبدار و گاهی
 و گاهی در ورم غشای آبدار پهلو و گاهی در ورم غشای آبدار شکم و گاهی در ورم غشای آبدار انشیدن مبتلا می شود
 و از امراض عصبیه هم گاهی ضعف و استرخای عصب کعب و بصر عارض میشود و از آن طرفش و عی پیدا میگردد و علامت
 خاص این حالت در اطفال مرض دندانست و آن اینست که درین حالت اکثر دندان طفل خصوصاً شایات
 که آن دو دندان هستند که زیر الف و در فک اعلی میباشند پس اکثر این دندان از همه پیشتر بر می آید لیکن بد رنگ
 و امل بز روی بوند و بعد بروز در مدت تخلیل مثل دوسه ماهه شفقت شده صلاح میشوند و بعد سقوط دندان
 آنچه دندان دیگر بر می آید و تاس پیری می مانند آنها هم بر شکل طبیعی نیباشند بلکه در میان آنها فرجه کثیر سیاهند و
 طول و عرض آنها کم بود و برابر نیباشند بلکه زیر و بالا بوند و هم کناره های دندان مذکوره مستوی نباشند بلکه
 دندانها در بوند اما اینکه این مرض طفل را چگونه میشود پس بدانکه این قسم عام بعد قسم خاص سفلس میشود بلکه
 اگر زهر سفلس در خون پدر بود از آن همراه نطفه در رحم مادری آید و بسبب آن جنین درین مرض مبتلا می شود
 و اگر زهر مذکور در خون مادر باشد وقت علوق از خون در پاره غذای جنین در بدن جنین داخل شده در جنین این مرض
 پیدا میکند و اگر در خون پدر و مادر هر دو بود از نطفه پدر و خون مادر در جنین میرسد و از آن جنین در شکم مادر مبتلا

نوعی است خاص زردی در نوزاد

باین مرض میشود و گاهی وقت استقرار عمل هر دو از بون صحیح میباشد لیکن بعد استقرار عمل او در طفل مبتلای مرض سفلس شده بدریه خون آن زهر سفلس در بدن جنین میرسد و از آن جنین درین مرض مبتلا میشود و گاهی بون طفل و طفل هم در شکم مادر صحیح میباشد لیکن بعد ولادت بسبب نوشیدن شیر مریضه که درین مرض مبتلا باشد زهر سفلس در خون طفل میرسد و از این طفل مبتلا میگردد و گاهی این سفلس از طفل در حال علق با او آن میرسد و گاهی وقت رضاعت از طفل مریض رضاع آن میرسد خصوصاً وقتیکه گرد حلقه ندری مریض که ام خراش پیدا شود و از آن زهر از دهن طفل در خون مریض رسد و گاهی درین تعدی حاجت بحدوث زخم هم بود بلکه زهر مذکور در لیه میوس میبزن حلقه ندری در خون داخل میشود و العلاج بدانکه علاج عام هر دو قسم عام سفلس که سفلس سکندری و سفلس ترشری هستند اینست که این دو را درین هر دو قسم با استعمال آرزنی سیاب و ایوڈا اید پاشیم و همچنین ایوڈا اید ایوڈیم و ایوڈا اید سوڈیم و ایوڈا اید آللمه آنکه بجای ایوڈا اید پاشیم ساده حسب مناسب داده میشوند بلکه بعضی همیشه درین مرض عوض ایوڈا اید سا و لپتار میدهند لیکن فائده سیاب رسکندری سفلس زیاد است و نفع ایوڈا اید و ترشری عظیم و کثیر است اما طرق استعمال این مریض پس بدانکه سیاب بقرینه مریض با سهان چهار طریق درین هر دو قسم استعمال کرده میشود اول شتر بادوم بطریق بالیدن بر جلد بدن سوخته ساندن بقرینه آن بجلد بدن چهارم رسانیدن سیاب بدریه زرقه سوزنی زیر جلد بدن لیکن تمام خویشتن یک طریقه جدید برای استعمال آن ایجاد فرموده اند و آن اینست که رسکپور صاف را از هشتم حسته گرین تا چهارم حسته گرین در ده پانزده قطره آب صاف خلک کرده بدریه زرقه سوزنی در جلد رسانند لیکن تا حال بر جود این تدبیر اتفاق کامل کلین نشده زیرا تجویز محتاج تجربه کاملست و طریق استعمال ایوڈا اید پاش اینست که بعد تنقیه اسهال مریض ایوڈا اید پاش را از پنج گرین تا ده گرین با بست گرین یا سی گرین روزانه سه بار موافق این مقدار هر سه بار و کاکشن سنگونا یا مطبوخ و یا قهوه سار سا پر بلا یعنی عنبیه مغربیه یا همراه هر دوی نوشانند و اگر از استعمال ایوڈا اید یکد ام سوکس میبزن ضرر رسد آن زمان که از ترک کرده بعد زوال نقصان مذکور باز نوشانیدن آن شریع گناشتند اما کسیکه از نوشیدن مقدار کثیر آن متضرر شود او را مقدار قلیل از آن بنوشانند مثلاً یکد گرین ایوڈا اید نوشانند اما اگر اثرات وحشی مریض اشته باشد پس باید که درین وقت عوض نوشانیدن سیاب یا ایوڈا اید آرام بمریض دهند و مسهل ازاد و مسهل که از قسم کما رو نمک باشد بمریض نوشانند و چندان بر این تدبیر مواظبه کنند که حتی و حرارت دفع شود بعد از آن سیاب خواه ایوڈا اید پاش هر چه که نوشانیدن آن مناسب باشد بنوشانند و اگر در پیری سفلس سیاب نوشاننده باشد آنرا جو شمش درین پیدا شده باشد پس دوباره در سکندری سفلس که بعد از آن پیدا شود نوشانیدن سیاب را جائز دانند بلکه عوض آن ایوڈا اید پاش را نوشانند و الا از پیداشدن ضعف مریض زیاد خواهد شد همچنین اگر در پیری سفلس سیاب نه نوشاننده باشد لیکن مریض صعیف لاغر باشد در خون آن کمزوری بود و در اینجا هم نوشانیدن سیاب و مرکبات

نوشانیدن مریض در استعمال سیاب و سفلس

در این کتاب

آن بازشود بلکه درین وقت عرض آن اغذیه را او بچاقوی معویه نوشانند تا اعضا بر حال صحت و احوال خود آید و بر این کار
 تا مضمون پاکک ایستد و اثلوث و بارک و کتین و روغن جگر ماهی حسب مناسب چند روز بنوشانند تا قوت و صحت
 مریض مریدش عود کند و بعد آن اگر ضرورت نوشانیدن سیاب باشد بنوشانند لیکن چنین مریض را که ضعیف
 بود یا از استعمال سیاب و ایوژا ایستد خوف پیدا شدن ضعف داشته باشد همراه سیاب و ایوژا ایستد مریض را با کما
 یا نقوع عشب مغزیه یا مطبوخ پارک یا نقوع کواشیا ضرور بنوشانند تا از ادویه مذکوره ضعف و کمزوری پذیرفتند
 و در سفلس ترشتری هرگاه مریض ضعیف باشد همراه ایوژا ایستد سیاب سرب قیری ایوژا ایستد یا قیری مار تراس همراه
 نقوع عشب یا مطبوخ پارک و روغن جگر ماهی بنوشانند و اغذیه حیده خوراندند لیکن شراب درین مرض هرگز نه بدهند
 یا بسیار قلیل بنوشانند زیرا که شراب درین مرض زهر آتشک را از خارج شدن از بدن مانع میشود و در خوردن
 سیاب در سفلس ترشتری هرگاه ضرورت آن دائمی شود مثل اینکه سیاب را در پیری سکندری سفلس نوشانیده باشد
 و بسبب آن از ایوژا ایستد نفع تام حاصل نشود درین وقت باید که سیاب را در سه هفته برابر کمال تقلیل وزن بطور
 نوشانند و با استعمال آرند که از آن جوشش دهن پیدا نشود و برای این کار از جمله اقسام مرکبات سیاب باید در اج ارم
 بای کلور ایستد مریض یعنی رسکپور بهتر است و بعد آن ایوژا ایستد سیاب همراه ادویه تلخ مثل نقوع عشب مغزیه
 یا مطبوخ سکونیا یا نقوع کواشیا و روغن جگر ماهی بنوشانند و باید دانست که عشب درین مرض نه زیاد گرفته کار کرده
 و در است و از نه زیاد گرفته کار جلد که تعریق است تلخ میشود ایضا ایوژا ایستد سیاب در رسکپور صاف هر دو را
 همراه آب ساده یا مطبوخ عشب یا پارک یا نقوع کواشیا نوشانند و لیکن این وقتی مناسب است که مریض قلیل الت
 باشد و در حصول صحت خود تعجیل کند و الا رسکپور اول نوشانند و بعد آن ایوژا ایستد و گاهی در امراض حله
 که در سکندری سفلس یا ترشتری سفلس عارض میشوند از نوشانیدن سیاب بزودی فائده زائد ظاهر میشود
 لیکن از رسانیدن دخان سیاب نفع کثیر حاصل میشود پس باید که موافق هدایت سابق که در پیری سفلس
 نوشته شده دخان سیاب به جلد رسانند لیکن افضل در اینجا آنست که وقت تعظیم سیاب بظرف آب از آب گرم
 هم در چاهد غلیل نهند تا تخیر و تدخین هر دو در وقت واحد شوند که از آن جلد لیس و شفیع بزودی میگردد و بسبب
 آن سیاب سهولت از راه جلد در خون داخل میشود و ایضا باید دانست که از اقسام مرکبات سیاب دو قسم در
 کارند همین می آیند اول کیلو مل دوم سبب که آنرا با ایستد راج ارم سلفریم هم گویند و بعضی زنجفر و بقاری خشک
 نامند و آن مرکب از سیاب و سلفر است و سرخ رنگ میباشد لیکن کیلو مل از نسبت گریز تا یکدوم کیار در تخمین
 صد و ناکر و سیاب از نیمد راج ارم تا یکدوم کیار در تخمین در وقت واحد استعمال کرده میشود و وقت کار
 سیاب بظرف زنجفر و سلفر عشب را نوشانیده باشند و این ضروری است و این حال تخمین را یکروز در میان

با استعمال آن در این عمل در احوال با استعمال آن در آنکه با مرض منجم شود و آثار انحطاط بخوبی ظاهر شوند یا
 بخارج چشم همین پیدا شوند لیکن اگر علامات انحطاط مرض پیدا شوند درین وقت بتدریج مقدار سیاب را
 کم کرده ترک کنند و اگر آثار چشم درین ظاهر شوند بقا صله دوسه روز عمل مدفین را عمل آرند و مقدار کیلوان را
 هم کم کرده مدفین سازند تا چشم درین پیدا نشود و بالجمله این عمل مدفین را فواید ترک نکنند بلکه آهسته آهسته
 مقدار را کم کرده ترک کنند و الا فائده آن ضایع میشود و از جمله امراض جلده یک در سکن ری سفلیس است
 میشوند هرگاه ایری شمایا و زوی اول پیدا شوند درین وقت نوشانیدن ایوڈا ایڈ پلاس همراه نقوع عشب
 کافی میشود بشرطیکه قبل آن سیاب نوشانیده باشند و اگر پیشتر سیاب نخورانیده باشند پس باید که چند روز اول
 رسکپور بمقدار قلیل نوشانیده بعد آن ایوڈا ایڈ پلاس نوشانند یا هر دو را با هم همراه کدام دوای تلخ مثل
 نقوع عشب یا بارک بنوشانند و اگر در سیباجی عموماً ایوڈا ایڈ پلاس ایوڈا ایڈ آلم نوشانند بهتر باشد زیرا که اینجا مرض هم
 ضعیف بود و دوای آن که ایوڈا ایڈ آلم است هم ضعیف است و هرگاه از امراض جلده مثل سورای ایززد و غیره
 که در آن بزجله خشک میشه پیدا میشود حادث شوند در اینجا اگر چه مرکبات سیاب نافع اند لیکن آنچه از جمله افضل است
 ایوڈا ایڈ پلاس است ارم قریندی که سبزرنگ میباشد است از همراه نقوع عشب با همراه کدام دوای تلخ نوشانیدن از جمله افضل
 لیکن اینجا که حاجت بسوی نوشانیدن و درون روشن هم می شود و آن قوی است تنها از مرکبات سیاب نفع مفصلاً حاصل نشود
 و هرگاه از امراض جلده چیزی که در آن برجله زخم پیدا میشود مثل روپا پیدا شود و در اینجا مرض بسبب پیدا
 شدن زخمهای بدن بسیار ضعیف میگردد پس باید که در اینجا اول تقویت بدن را بکنند و در اینجا برای
 تقویت تدابیر نوشته شده اند که نوشند و بعد آن با ایڈ راج ارم های کلور ایڈ یعنی رسکپور همراه نقوع عشب
 مغزیه و روغن بکرهای بنوشانند و غذیه جیده خورند و هرگاه در جلده بی یا رخسار یا جای دیگر از جلده بدن چه چکن
 یعنی خونی پیدا شود درین وقت بز آن اول کاشک پلاس یا لاکر پلاس قوی طلا کنند تا جلده را داغ کرده
 زخم پیدا کند و چون زخم پیدا شود بر آن اصل کاشک نقره یا ناسرنگ ایڈ قوی نهند تا جلده را زوده ساخته دور
 کنند و هرگاه بعد بداندن جلده زخم باقی ماند سفوف یا مرهم آی اوڈو و فارم بران نهند یا با ایڈ راج ارم و کاسایدریم
 یعنی سرخ بطور سفوف یا مرهم بران نهند یا لاکر و شن بران طلا سازند و هرگاه زخم بر جلده در سکن ری سفلیس
 پیدا شود به صورت که باشد رنگ آن خاکستری میباشد و درین وقت بران باید او و بی سبب از مزاج و خا
 زخم مذکور بران طلا سازند مثل ناسرنگ ایڈ قوی یا ایڈ ناسریت یا ایڈ راج ارم و چون بعد استعمال
 این دو جلده زوده شده دفع گردد پس زخم جدید که بعد آن پیدا میشود آنرا ببینند اگر این زخم جدید هم
 مثل زخم سابق بد رنگ و مائل به خاکستری باشد بران آی اوڈو و فارم سفوکا یا بطور مرهم نهند یا ایڈ راج ارم

اگر ایڈ پلاس

او کسب نموده و بهرم با ایضا ایند اطمینان ننهند و اگر زخم جدید خوشترنگ پیدا شود بر آن زنگ لوشن یا کاشک را
 که از دو سه گرین تلخ گرین در یک او ش آب مخلول بود بر آن طلا سازند که ازین دو اگر زخم عمیق می بود خشک
 شده صبح میگرد و بالجلد اینهم باید داشت که اگر برود زخم جلده که در سکنه زنی سفلس میشود بالای کناره های آن
 سرخی و ورم باشد که از اذیت و درد آن در پیشانی باشد پس اول بر آن مرهم افیون ننهد تا در روایت که
 شود من بعد آنچه او پیر مبد که خاصیت زخم که پیشتر نوشته شده اند مثل زنگ لوشن ایستد قوی و غیره آنها را
 بر محل زخم ننهد و نگاه در سفلس مرض اگر پیشیا یعنی گنج بر سر پیدا شود درین وقت شربا یا ایترج از زخم های کور
 که از دیگر مرکبات سیما به و ریخا الفع است بهر آنکه اشیل و مطبوخ بارک یا نقورخ کواشیا حسب مناسب
 با استعمال آنند زیرا که درین مرض ضعف زیاده میباشد لکن از ضرورت که رسکپور را با دوائی مقوی که آتش ک
 اند با استعمال آنند و از او پیرو صغیر مرهم استدرج ارم ستراس یا شکر کتاردس یا لوشن خاص که نسبت شکر است
 و نسخه آن در امراض جلده در علاج الویشیا نوشته شده بر محل مرض طلا سازند و هرگاه در مرض آتشک
 درم ظفره پیدا شود بر آن سلوشن قوی از کاشک نقره درست کرده از ظم مومین بر اطعمار طلا سازند تا ورم
 ناخن کم شود بعد پارچه صاف در بلاک و ش تر کرده بر ناخن ننهد و از او پیرو شیدک ایترج ارم یا کور
 همراه نقورخ عشب نوشاند و اگر ازین صحت تامه حاصل نشود و وزن سلوشن نوشاند زیرا که امراض اطعمار
 بدقت و در مدت دراز دفع میشوند چون در آتشک مسه با در جند بر شکل مسه های سفلسی پیدا شود زیرا که
 شکل مسه های سفلسی پیشتر نوشته شده که دقیق الاصل و خشن الظاهر و هم شکل استا بیری میباشد و بجای خود
 بر جلده متحرک میباشد و در آن با خون کثیر میباشد پس باین شکل بنویسد بلکه شکل مسه ها که در غیر سفلس هم حادث
 میشود بیا گردند و اصول آنها غلیظ و بر جلده منبسط میباشد پیدا شوند درین وقت از قطع کردن آنها احتراز
 کنند و اصل کاشک نقره بر آن خوب اند تا زمان زخم پیدا شود بعد رنگ سفلس لوشن یا لوشن لوشن
 یا ایترج لوشن بر آن طلا سازند و اگر بر جلده مقعد و غیره گرد این مسه با عقوت زیاده باشد در لوشن کور (طلا سازند)
 یا سلوشن کلوراید سوفا یا سلوشن کلوراید زنگ بارچه تر کرده بر آن ننهد و از او پیرو رسکپور هر نوع عشب
 نوشاند و هرگاه از امراض میوکس میبرن در آتشک که درم من پیدا شود مثل انیکه میوکس میبرن استی شود
 و بکدام دوامند بگرد درین وقت باید که قلم اصل کاشک را حاد الرس تراشیده سه بار یک آنرا اندرون
 شق مذکور اندازند تا بنتهای میوکس میبرن رسد که ازین تقصی صحت میشود و گاهی بر کناره زبان در میوکس میبرن
 آن سخن و زخم پیدا میشود پس اگر این سخن زخم قلیل بود اصل کاشک از ده تا بست گرین در یک او شس که جلده
 از ظم مومین بر خلاصت و زخم مذکور طلا سازند و اگر زیاده بود اصل کاشک بر آن ننهد و اگر در میوکس میبرن

در این نسخه از طلا سازند و اگر زخم جدید خوشترنگ پیدا شود بر آن زنگ لوشن یا کاشک را که از دو سه گرین تلخ گرین در یک او ش آب مخلول بود بر آن طلا سازند که ازین دو اگر زخم عمیق می بود خشک شده صبح میگرد و بالجلد اینهم باید داشت که اگر برود زخم جلده که در سکنه زنی سفلس میشود بالای کناره های آن سرخی و ورم باشد که از اذیت و درد آن در پیشانی باشد پس اول بر آن مرهم افیون ننهد تا در روایت که شود من بعد آنچه او پیر مبد که خاصیت زخم که پیشتر نوشته شده اند مثل زنگ لوشن ایستد قوی و غیره آنها را بر محل زخم ننهد و نگاه در سفلس مرض اگر پیشیا یعنی گنج بر سر پیدا شود درین وقت شربا یا ایترج از زخم های کور که از دیگر مرکبات سیما به و ریخا الفع است بهر آنکه اشیل و مطبوخ بارک یا نقورخ کواشیا حسب مناسب با استعمال آنند زیرا که درین مرض ضعف زیاده میباشد لکن از ضرورت که رسکپور را با دوائی مقوی که آتش ک اند با استعمال آنند و از او پیرو صغیر مرهم استدرج ارم ستراس یا شکر کتاردس یا لوشن خاص که نسبت شکر است و نسخه آن در امراض جلده در علاج الویشیا نوشته شده بر محل مرض طلا سازند و هرگاه در مرض آتشک درم ظفره پیدا شود بر آن سلوشن قوی از کاشک نقره درست کرده از ظم مومین بر اطعمار طلا سازند تا ورم ناخن کم شود بعد پارچه صاف در بلاک و ش تر کرده بر ناخن ننهد و از او پیرو شیدک ایترج ارم یا کور همراه نقورخ عشب نوشاند و اگر ازین صحت تامه حاصل نشود و وزن سلوشن نوشاند زیرا که امراض اطعمار بدقت و در مدت دراز دفع میشوند چون در آتشک مسه با در جند بر شکل مسه های سفلسی پیدا شود زیرا که شکل مسه های سفلسی پیشتر نوشته شده که دقیق الاصل و خشن الظاهر و هم شکل استا بیری میباشد و بجای خود بر جلده متحرک میباشد و در آن با خون کثیر میباشد پس باین شکل بنویسد بلکه شکل مسه ها که در غیر سفلس هم حادث میشود بیا گردند و اصول آنها غلیظ و بر جلده منبسط میباشد پیدا شوند درین وقت از قطع کردن آنها احتراز کنند و اصل کاشک نقره بر آن خوب اند تا زمان زخم پیدا شود بعد رنگ سفلس لوشن یا لوشن لوشن یا ایترج لوشن بر آن طلا سازند و اگر بر جلده مقعد و غیره گرد این مسه با عقوت زیاده باشد در لوشن کور (طلا سازند) یا سلوشن کلوراید سوفا یا سلوشن کلوراید زنگ بارچه تر کرده بر آن ننهد و از او پیرو رسکپور هر نوع عشب نوشاند و هرگاه از امراض میوکس میبرن در آتشک که درم من پیدا شود مثل انیکه میوکس میبرن استی شود و بکدام دوامند بگرد درین وقت باید که قلم اصل کاشک را حاد الرس تراشیده سه بار یک آنرا اندرون شق مذکور اندازند تا بنتهای میوکس میبرن رسد که ازین تقصی صحت میشود و گاهی بر کناره زبان در میوکس میبرن آن سخن و زخم پیدا میشود پس اگر این سخن زخم قلیل بود اصل کاشک از ده تا بست گرین در یک او شس که جلده از ظم مومین بر خلاصت و زخم مذکور طلا سازند و اگر زیاده بود اصل کاشک بر آن ننهد و اگر در میوکس میبرن

حلق زخم پیدا شود پس اگر قلیل بود سلوشن قوی کاشک فقره از قلم موین بران طلا سازند و اگر قوی و عیش و گناه
 آن قلیط بود بر رنگ خاکستری باشد درین وقت بر سر قلم پارچه سفید بسته و در ناله تک ایستادگی کرده بزم نمهند
 و چون که درین زخم عفونت زیاد می باشد باید که از کلور راژد اخلام یا کلور راژد آت رنگ که در آب محلول بود مگر
 غوغه سازند و گاهی زخم حلق تا استخوانهای قصبه رسد که از آن لیرنگس پیدا شده میرسد و درین وقت باید که استنشاق
 بر سر قلم پارچه بسته در لوشن قوی کاشک فقره سر به و بانگ را تر کرده بر محل زخم مذکور نهند و گاهی در ده تجا چنان
 درم در لیرنگس پیدا میشود که ضرورت بسوی پیدا کردن قصبه جدید در قصبه ریه برای جذب کردن هوای
 میشود و آن پیدا کرده میشود و چون که در امر من قصبه مذکور شد و گاهی در میوکس میبرن مخرب زخم و عفونت پیدا
 میشود و از آن عفونت و استخوان الف هم مرده و متعفن شده بگشته ضایع میشود و از آن نقصان عظیم
 بر میسرسد مثل اشک راه بی و کام هر دو واحد میشود و گاهی اثر این زخم و عفونت تا دماغ رسیده مورث
 بلاکت میگردد و پس باید که بفرموده این زخم برای منع از پیدا آن ناله تک ایستادگی بران نهند و برای دفع کردن
 عفونت آن لوشن کلور راژد آت رنگ یا کلور راژد آت سوڈا بران طلا سازند یا پارچه دران تر کرده بزم نمهند
 و هرگاه استخوان منی مرده از جایی خود جدا شود فوراً تا امکان آنرا از جایش بر آرند و تدفین کیلول درین وقت
 به نسبت خوراکیش قطع است زیرا که در تدفین کیلول بخیل استقیم خودم در زخم داخل میشود و هم بذریعہ جلد و خون
 داخل شده بذریعہ دوران خون در زخم رسیده موثر میگردد و لیکن چونکه درین وقت ضعف و کمزوری زیاد می باشد
 از آنجا که همراه استعمال عمل تدفین کیلول نفور عصبه مغزیه در روغن جگرهای هم بالضرورت نشانند و تک در ایام
 استعمال تدفین کیلول با دویه عویه خون و بدن هم مثل ناله تک ایستادگی و تک استیس و کسین هم نشانند تا پس
 تقویت خون ضرر سیاب در خون کم شود و از سیاب زهر آتشک فانی گردد و همچنین هرگاه استخوان مرده میگردد و از آن
 دانسته میشود که یا مرض قوی است یا لرغین بسیار ضعیف شده پس درین وقت بهتر است که سیاب را بهر طریق از
 طریق اربعه که مناسب دانند با استعمال آرند و همراه آن تقویات خون هم نشانند تا از اینصاف سیاب خون محفوظ ماند
 و مرض دفع گردد و طریق تدفین کیلول برای جراحت میوکس میبرن الف است که کیلول را بر آتش انداخته
 در خاک آنرا مرض از بینی خود کشند و هرگاه در چشم امراض پیدا شوند چنانکه پیشتر بیان آنها شده درین وقت
 علاج عام آنها اینست که اگر روزی یا بیشتر بر صد غیر چسپانیده قدری خون بر آید تا اجتماع خون
 کم شود یا مجدداً بر صد غیر نهند تا خون از عروق چشم در عروق صدغین زیاد آید و از عالی شدن از خون
 عروق چشم قوی شوند و بعد علاج به بیند اگر تنها درم در میوکس میبرن چشم بود بران کاشک فقره محلول آب
 که قوی نباشد در چشم انداختن کافی میباشد و اگر درم قرنیه بود آن در بنجا به دو سبب پیدا میشود یکی از ماده

ف بیان طریق خاص تدفین کیلول برای جراحت میوکس کبر لوفن

سبب درم قرنیه در آتشک

طریقه

که در خون بیاید و دوم از کثرت حرکت اجفان که از اصلکاک آنها با قرنیه هم ورم پیدا میشود و این اکثر سبب
 ورم قرنیه میشود درین وقت بعد علاج عام بهتر آنست که اول بالای چشم چیزی انداخته رفاده بر آن
 بسته چشم را بپندند تا سبب آن چشم را آرام رسد و حرکت اجفان که سبب اکثری برای پیدا کردن
 ورم قرنیه است بندگردد و البتدا درین وقت روزانه دو بار دو دو قطره روغن کنجد و چشم انداخته باشد
 تا سبب آن از اذیت اصلکاک حرکت جفن قرنیه متناهی نشود من بعد از ادویه نوشتندنی از قسام
 سیاه نوشتانیدن رسکپور همراه نقوع عشب درینجا النفع است و از ادویه موضعیه حفض بند می شب بمانی
 و اینون با آب ساده حل کرده بر روی چشم مناد کردن بسیار مفید و محلل و آرام و آرام رساننده بان هستند
 و هرگاه ورم در عنبیه باشد پس بعد تدبیر عام که برای اخراج و تقلیل دم نوشته شده سلوشن اثر دین بکند
 قطره اندرون چشم اندازند یا بلا دونا با آب حل کرده بر روی چشم مناد سازند و از ادویه مشروب کیلومل همراه
 اینون اینجا خوراندن نافع است خصوصاً وقتیکه ورم عنبیه اکیوت بود و چون از خوراندن کیلومل
 یا اینون جوشتش من پیدا شود خورا از ان باین ورم صحت میشود اما اگر ورم مزمن یعنی کرا نیک و
 حقیقت الاعراض بود درین وقت نوشتانیدن رسکپور همراه نقوع عشب بهتر است و بر صدغین طلیل حوض
 ز لوبیا کس از منیش کس تند پس اگر بعد خشک شدن آبله باز مرض باقی ماند باز پلاستر مذکور بر صدغین
 نهند و اگر بعد آنهم مرض باقی باشد مرهم سیاه بر صدغین نهند و هرگاه ورم در غشای استخوان پیدا شود و
 حادثی اکیوت باشد درین وقت اول ز لوبیا کس در محل ورم چسباند و بعد آن از آب گرم با آب مطبوع بپزند
 خشکاش بکند و بعد آن پارچه صاف در گلاب و لوشن تر کرده بر محل ورم نهند تا ورم مزمن گردد
 یعنی خفیف شده قلیل الاعراض باقی ماند پس هرگاه ورم در آن کم شده باقی ماند و سختی در آن چنانکه
 از نشان او در مزمنه است باقی باشد درین وقت شکری ایو دین بر آن طلا سازند پس اگر از نیم ورم
 مذکور دفع نگردد لا نکر لیمی از فکرم موئین بر آن طلا سازند تا آبله پیدا شده ماده سفلس ازین تدبیر از خراطی
 مذکوره بیرون رود و خون صالح جدید در آن در آید و از ادویه مشروب اینجا نوشتانیدن ایو دین و پال
 بهتر است زیرا که این عزم ترشتری سفلس است که در آن خوراندن ایو دین نسبت سیاه النفع است
 لیکن اول از بیج گرین نوشتانیدن شروع کند و هر روز بیج بیج گرین مقدار آنرا اضافه کرده باشد
 تا مقدار نیم درم رسد پس بعد آن چنانکه اضافه مقدار کرده بودند همچنان هر روز مقدار آنرا بیج
 گرین کم کنند تا مقدار آن بیج گرین آید و چنین تا نقای مرض مقدار آنرا زاید کرده و کم کرده نوشتانیده باشد
 تا صحت شود و هرگاه در سفلس سبب سختی ماده آن در عضلات بدن سختی چو بر کلی در عضلات پیدا شده باشد

در علاج سختی عضلات در آنجا که پیدا میشود

بر آن موم با ایند زنج ارم او کسایند و بر موم نهند و ایوژا اینده پیاس مقدار کثیر مغلک از ده گزین شروع کرده
 ده دو گزین روزانه تا پنج راع نوش کنند و باز همین عنوان کنند و اینها قعوده بنوشانند که یک بر هر مقدار
 از آن نوشانند همراه نقوع عشب و پودر در سفند و در خمیه از شمشیر ماده آتشک در آن جاوشا شده باشد
 از پارچه اسکنان آلوده ترا به بند بطوریکه بان در علاج درم خصیه هدایت شده و اینها موم با ایند زنج ارم
 اینی درم سیاب بالای پارچه اسکنان آلوده به خمیه سپانند و اگر موم پیچای ایوژا ایند زنج ارم پارچه اسکنان آلوده بر
 درم خصیه بند سیاب رغید میشود و در تجا اول چند روز رسکپور صاف نوشانند بعد آن ایوژا ایند پیاس
 بنوشانند یا هر دو را با هم در آب ساده حل کرده همراه دوای تلخ بنوشانند و هر گاه ماده آتشک در اعضای باطن
 ریخته باشد درین وقت اول رسکپور مقدار قلیل همراه نقوع عشب تا مدت دراز بنوشانند من بعد ایوژا ایند پیاس
 همراه نقوع عشب بنوشانند و اگر ازین تدریس قاعده ظاهر نشود رسکپور و ایوژا ایند زنج ارم در آب حل کرده و همراه
 نقوع عشب بنوشانند و اگر ازینهم قاعده ظاهر نشود پس امید است بانی نخواهد بود و هر گاه ماده آتشک در وقت
 یا نخاع یا عصب بطور نقاط خرد اندامی سخت میریزد از آن امراض و ماغیه مثل استرخا و فلج و سرد و غیره پیدا
 میشود پس چون استرخا و فلج پیدا میشود درین وقت قرفه فلج سفلی از غیر سفلی باین علامت نیست که قاعده
 و استرخای سفلی کثر در عصب عضو واحد مثل عصب جمع یا عصب بصر یا عصب جنین پیدا میشود و بسبب اینکه
 ماده مذکور در عصب که میریزد و آنرا غمز میکند از آن عصب مذکور مسترخی و مفلوج میگردد و اگر اتفاقاً قاعده
 بجانب خاص هم همیشه درین وقت نقصان و بطلان حس و حرکت اینجانب با تمام نمیشد بلکه در بعضی اعضا
 اینجانب حرکت وحس باطل بود در بعضی اعضای دیگر خلاف قاعده فالج عام قوت حرکت وحس موجود
 میباشد و اکثر در اعضای که بالای که اند حرکت وحس باطل میشود و در اعضای دیگر در اینجانب زیر که اند قوی
 حرکت وحس باقی میماند لهذا گفته اند که هر گاه در فالج عام بجانب حرکت وحس مختلف باشد یعنی مفقود و
 در بعضی دیگر موجود و بوطن غالب بیدار است باینکه این فالج از ماده آتشک پیدا شده باشد با کمال
 ابتدای این قسم فالج و استرخا از علاج چندان نفع کثیر حاصل میشود که در غیر آن نمیشود پس هر
 این قسم استرخا و فلج در آتشک پیدا شود و معلوم گردد که در بیماری و سکندری سفلی سیاب بعلیل نه
 نوشانیده اند درین صورت کدام مرکب از مرکبات سیاب اول بخوراند و بهتر از همه درین باب رسکپور است
 لیکن آنرا همراه نقوع عشب تا مدت دراز مثل دوسه هفته یا تا ظاهر آثار جوشش دهن بنوشانند و بعد
 ایوژا ایند پیاس همراه نقوع عشب اول از مقدار قلیل مثل پنج گزین شروع کرده تا مقدار کثیر یعنی تا سی
 گزین رسانیده نوشانند و بعد این باز مقدارش را پنج گزین هر روز کم کرده تا پنج گزین آرد و باز از این پنج

نوع موم و ایند زنج ارم و ایوژا ایند پیاس

درم خصیه بند سیاب رغید میشود و در تجا اول چند روز رسکپور صاف نوشانند بعد آن ایوژا ایند پیاس بنوشانند یا هر دو را با هم در آب ساده حل کرده همراه دوای تلخ بنوشانند و هر گاه ماده آتشک در اعضای باطن ریخته باشد درین وقت اول رسکپور مقدار قلیل همراه نقوع عشب تا مدت دراز بنوشانند من بعد ایوژا ایند پیاس همراه نقوع عشب بنوشانند و اگر ازین تدریس قاعده ظاهر نشود رسکپور و ایوژا ایند زنج ارم در آب حل کرده و همراه نقوع عشب بنوشانند و اگر ازینهم قاعده ظاهر نشود پس امید است بانی نخواهد بود و هر گاه ماده آتشک در وقت یا نخاع یا عصب بطور نقاط خرد اندامی سخت میریزد از آن امراض و ماغیه مثل استرخا و فلج و سرد و غیره پیدا میشود پس چون استرخا و فلج پیدا میشود درین وقت قرفه فلج سفلی از غیر سفلی باین علامت نیست که قاعده و استرخای سفلی کثر در عصب عضو واحد مثل عصب جمع یا عصب بصر یا عصب جنین پیدا میشود و بسبب اینکه ماده مذکور در عصب که میریزد و آنرا غمز میکند از آن عصب مذکور مسترخی و مفلوج میگردد و اگر اتفاقاً قاعده

باین شکل و انوارات کارین

سابق بر این بود باز بیشتر بود یا لاکه نماند با لعل تا بقای مرض می باشد که این تریب بار بار زیاد و کم کرده و نماند
 باشد تا مریض رنج شود و اینجا درین مرض این معانیجات مسینه بر حصول صحت نهادن پدید می آید
 است نیکو است از آنجایی که تریب در سینه و مغز و جوارح یا بر او آن باشد نه مثل اینکه بر گاه نماند در
 عصب چشم بود یا سینه مذکور به صدغ و هر گاه در عصب جمع باشد یا سینه مذکور بر نعلت اذن و هر گاه قانع
 و یک جانب غم بدن باشد یا سینه مذکور بر عرق غلظت راس نماند بکن در نهادن آن چنین خیالی این امر ضروریست
 که یا سینه در مخالف جهت غلیظ نماید مثلاً اگر قانع در جانب ابرو بدن باشد یا سینه مذکور بر عرق در جانب همین بدن
 نماند و اگر قانع در جانب همین بدن بوده باشد یا سینه در جانب ابرو عرق نماند زیرا که اگر اعصاب و ماخیز از جانب
 همین باغ رسته در جانب بسیار بدن آمده اند و از جانب بسیار در باغ رسته در جانب همین بدن نماند شده اند
 اکثر از آن جهت جانب همین باغ در جانب بسیار بدن و از آن جهت جانب بسیار در باغ رسته در جانب همین بدن نماند
 یا سینه هم نفع نماید هر چند عمل سینه برگردن با استعمال آن در و اینجا ما در آن که قانع یا سینه خابانی مانند کلب بسیار بر عضلات
 کبیره بدن واقع ساخته باشند زیرا که درین وقت کار خاص آنها که حرکت است صادر نمی شود و بسبب
 بند شدن حرکت خون کثیر در آنها نمی آید و باین سبب غذای جید با آنها نمی رسد پس اگر بر همین حال
 گذرته شوند بعد چند روز از نایابی غذای خود مرده خواهند شد و بعد آن اگر در دل غم صحت شود
 اینها اثر قوت حرکت و حس را قبول نخواهند کرد و اگر بجز این دلک غذای خود را یافته زنده و قوی
 خواهند ماند بعد زوال مرض و ماغ باز کار خود خواهند داد و اثر قوت حرکت و حس را از دل غم خواهند
 گرفت و نیز برای تقویت عضلات بدن و زنده داشتن آنها و پیدا کردن حرکت در آنها استعمال می شود
 است که از آن در عضلات حرکت پیدا میشود و غذا بخوبی در عضلات می آید و هر گاه از رنجیدن ماده آشک
 در دل غم صرع و تشنج عام پیدا شده باشد درین وقت از نوشانیدن برو یا ایڈیاس یا برو یا ایڈیاس ایونیم
 نفع کثیر حاصل میشود چه این دو اهرم ماده آشک را قافی می سازد و تشنج و صرع را دفع میکند و
 چون از رنجیدن ماده آشک محل ساقط شده باشد درین وقت اول در حال ایونیم خوردن تحقیق کنند
 پس اگر مرض در مرد باشد فقط و آنرا بیشتر در مرد پر مری یا اسکندری سفلس سیاب نخورانیده باشد درین
 وقت اول رسکپور و بعد آن ایوڈیاس یا ایڈیاس هر دو را همراه نقوع عشب مغز به یکی بعد دیگری نوشانند
 و اگر معلوم شود که بیشتر سیاب نخورانیده اند پس اکنون تنها ایوڈیاس یا ایڈیاس را با نقوع عشب تا بقای من
 نوشانند و اگر در مریض طفل مرض بوده باشد خلاصش هم همین ادویه نماید و احتیاطاً کامل نیست که هر دو را
 ایوڈیاس یا ایڈیاس با نقوع عشب مغز به نوشانند و در ایام حمل برای حفظ خدین خاصه ما و را

نماند تا سینه در حالت غلیظ نماند